Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1069/2009**

2009 m. spalio 21 d.

kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)

(OL L 300, 2009 11 14, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES 2010 m. rugsėjo 22 d.	L 276	33	2010 10 20

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1069/2009

2009 m. spalio 21 d.

kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([2]),

kadangi:

(1) Žmonėms vartoti neskirti šalutiniai gyvūniniai produktai gali kelti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Po praeityje įvykusių krizių, susijusių su snukio ir nagų ligos protrūkiais, užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų, pavyzdžiui, galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE), išplitimo ir dioksinų aptikimo pašaruose, paaiškėjo netinkamo tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų naudojimo pasekmės visuomenės ir gyvūnų sveikatai, maisto ir pašarų grandinės saugai ir vartotojų pasitikėjimui. Be to, tokios krizės, darydamos poveikį susijusių ūkininkų ir pramonės sektorių socialinei ir ekonominei padėčiai bei vartotojų pasitikėjimui gyvūninių produktų sauga, gali sukelti nepageidaujamą poveikį visai visuomenei. Ligų protrūkiai taip pat gali turėti neigiamų padarinių aplinkai: ne tik dėl problemų, kylančių šalinant tokius produktus, bet ir biologinės įvairovės atžvilgiu.

(2) Šalutiniai gyvūniniai produktai daugiausia gaunami skerdžiant gyvūnus žmonėms vartoti, gaminant gyvūninius maisto produktus, pvz., pieno produktus, šalinant nugaišusius gyvūnus ir taikant ligų kontrolės priemones. Nepaisant šių produktų kilmės, jie gali kelti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai bei aplinkai. Šį pavojų reikia tinkamai kontroliuoti saugiai šalinant tokius produktus arba juos naudojant kitiems tikslams, su sąlyga, kad laikomasi griežtų sąlygų, mažinančių pavojų sveikatai.

([1]) OL C 100, 2009 4 30, p. 133.
([2]) 2009 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. rugsėjo 7 d. Tarybos sprendimas.

▼B

(3) Praktiškai neįmanoma šalinti visų šalutinių gyvūninių produktų, nes dėl to susidarytų neproporcingų išlaidų ir kiltų pavojus aplinkai. Atvirkščiai, visi piliečiai aiškiai suinteresuoti tuo, kad įvairūs šalutiniai gyvūniniai produktai būtų saugiai ir tausiai naudojami įvairiais būdais, su sąlyga, kad sumažinamas pavojus sveikatai. Įvairūs šalutiniai gyvūniniai produktai iš tiesų paprastai naudojami svarbiuose gamybos sektoriuose, kaip antai vaistų, pašarų ir odos pramonėje.

(4) Naujų technologijų dėka šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius tapo galima naudoti daugelyje gamybos sektoriuose, ypač energijai gaminti. Vis dėlto naudojant naujas technologijas gali kilti pavojus sveikatai, kurį taip pat būtina sumažinti.

(5) Bendrijos šalutinių gyvūninių produktų surinkimo, gabenimo, tvarkymo, apdorojimo, transformavimo, perdirbimo, sandėliavimo, tiekimo rinkai, platinimo, naudojimo arba šalinimo sveikumo taisyklės turėtų būti nustatytos kaip viena nuosekli ir išsami sistema.

(6) Tos bendros taisyklės turėtų būti proporcingos visuomenės ir gyvūnų sveikatos pavojui, kurį šalutiniai gyvūniniai produktai kelia, kai juos ūkio subjektai tvarko įvairiais grandinės etapais: nuo surinkimo iki panaudojimo arba pašalinimo. Šiose taisyklėse taip pat turėtų būti atsižvelgta į tokios veiklos keliamą pavojų aplinkai. Bendrijos sistemoje turėtų būti numatytos sveikumo taisyklės dėl šalutinių gyvūninių produktų tiekimo rinkai, įskaitant Bendrijos vidaus prekybą tokiais produktais ir, prireikus, jų importą.

(7) Europos Parlamentas ir Taryba Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 ([1]) nustatė Bendrijos sveikumo taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms. Remiantis mokslinėmis rekomendacijomis ir imantis 2000 m. sausio 12 d. Komisijos baltojoje knygoje dėl maisto saugos numatytų veiksmų, tame reglamente nustatytos Bendrijos maisto ir pašarų teisės aktus papildančios taisyklės, skirtos maisto ir pašarų grandinės saugai apsaugoti. Pradėjus taikyti tas taisykles, Bendrijoje labai pagerėjo apsaugos nuo šalutiniais gyvūniniais produktais keliamų pavojų lygis.

(8) Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 šalutiniai gyvūniniai produktai buvo suskirstyti į tris kategorijas, atsižvelgiant į jais keliamo pavojaus laipsnį. Tame reglamente reikalaujama, kad ūkio subjektai, norintys panaudoti didelio pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai nekeliančius šalutinius gyvūninius produktus, ypač, jeigu jie gauti iš žmonėms vartoti tinkamos medžiagos, laikytų juos atskirai. Tuo reglamentu taip pat nustatytas principas, kad ūkinių gyvūnų nereikėtų šerti labai pavojingomis medžiagomis ir kad negalima šerti gyvūnų iš tų pačių rūšių gyvūnų gautais produktais. Pagal tą reglamentą į pašarų grandinę galima įtraukti tik iš gyvūnų, kuriems atliktas veterinarinis patikrinimas, gautą medžiagą. Be to, jame nustatyti perdirbimo standartai, kuriais užtikrinamas pavojaus sumažinimas.

([1]) OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

▼B

(9) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 35 straipsnio 2 dalį Komisija turi pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie valstybių narių priimtas priemones, siekiant užtikrinti to reglamento įgyvendinimą. Prireikus prie ataskaitos pridedami teisėkūros pasiūlymai. Ataskaita buvo pateikta 2005 m. spalio 21 d.; joje pabrėžta, kad reikėtų palikti galioti Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 principus. Be to, joje buvo nurodytos sritys, kuriose tą reglamentą reikia iš dalies pakeisti, visų pirma – siekiant patikslinti taisyklių taikymą gataviems produktams, ryšį su kitais Bendrijos teisės aktais ir tam tikrų medžiagų klasifikavimą. 2004 m. ir 2005 m. Komisijos Maisto ir veterinarijos tarnybos (MVT) tiriamųjų misijų valstybėse narėse nustatyti faktai patvirtino šias išvadas. MVT nuomone, būtina pagerinti šalutinių gyvūninių produktų srauto atsekamumą ir oficialių patikrinimų veiksmingumą bei suderinamumą.

(10) Mokslo iniciatyvinis komitetas, kurį 2002 m. pakeitė Europos maisto saugos tarnyba (toliau – EMST), priėmė keletą nuomonių dėl šalutinių gyvūninių produktų. Iš tų nuomonių matyti poreikis palikti galioti pagrindinius Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 principus, visų pirma, kad iš gyvūnų gauti šalutiniai gyvūniniai produktai, kurių sveikata buvo patikrinta ir kurie buvo pripažinti netinkamais žmonėms vartoti, neturėtų patekti į pašarų grandinę. Tačiau tuos šalutinius gyvūninius produktus galima surinkti ir panaudoti technikos ar pramonės produktų gamybai, laikantis specialių sveikumo sąlygų.

(11) 2005 m. gruodžio mėn. priimtose 2005 m. spalio 21 d. Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadose dėl Komisijos ataskaitos ir po jų vykusiose Komisijos inicijuotose konsultacijose pabrėžta, kad reikėtų patobulinti Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 nustatytas taisykles. Reikėtų aiškiai nustatyti pagrindinius šalutinių gyvūninių produktų taisyklių tikslus: pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę ir maisto bei pašarų grandinės saugos užtikrinimą. Šio reglamento nuostatomis turėtų būti galima pasiekti šių tikslų.

(12) Šiuo reglamentu nustatytos šalutinių gyvūninių produktų taisyklės turėtų būti taikomos produktams, kuriuos Bendrijos teisės aktais draudžiama vartoti žmonėms, visų pirma, jeigu šie produktai neatitinka maisto higienos teisės aktų arba negali būti pateikti rinkai kaip maisto produktai, nes yra nesaugūs dėl to, kad kenkia sveikatai arba netinka vartoti žmonėms (teisės aktais nustatyti šalutiniai gyvūniniai produktai). Tačiau tos taisyklės taip pat turėtų būti taikomos gyvūniniams produktams, kurie atitinka tam tikras taisykles dėl galimo jų naudojimo žmonėms vartoti arba kurie yra žmonėms skirtų vartoti produktų gamybos žaliava, net jeigu jų paskirtis yra kitokia (šalutiniai gyvūniniai produktai pagal pasirinkimą).

(13) Be to, siekiant išvengti laukinių gyvūnų keliamo pavojaus, šiuo reglamentu nustatytos taisyklės turėtų būti taikomos tokių gyvūnų, kurie įtariami užsikrėtę užkrečiama liga, kūnams arba jų dalims. Toks papildymas nereiškia, kad privaloma rinkti ir šalinti laukinių gyvūnų, nugaišusių arba sumedžiotų jų natūralioje buveinėje, kūnus. Jei vadovaujamasi gera medžioklės praktika,

▼B

laukinių medžiojamų gyvūnų žarnyną ir kitas kūno dalis galima saugiai šalinti vietoje. Ši pavojaus mažinimo praktika yra tvirtai nusistovėjusi valstybėse narėse ir kai kuriais atvejais pagrįsta kultūrinėmis tradicijomis arba nacionaliniais įstatymais, reglamentuojančiais medžiotojų veiklą. Bendrijos teisės aktuose, ypač 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 853/2004, nustatančiame konkrečias gyvulinės kilmės maisto produktams taikomas higienos taisykles ([1]), išdėstomos laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos ir jų šalutinių gyvūninių produktų tvarkymo taisyklės. Šiose taisyklėse tai pat numatyta, kad atsakomybė už pavojaus prevenciją tenka kvalifikuotiems asmenims, pvz., medžiotojams. Atsižvelgiant į galimą pavojų maisto grandinei, nužudytų laukinių gyvūnų šalutiniams gyvūniniams produktams šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tada, jei tokių medžiojamų gyvūnų tiekimui rinkai taikomi maisto higienos teisės aktai ir yra numatyta gamyklų, tvarkančių medžiojamus gyvūnus, veikla. Be to, siekiant išvengti dėl šalutinių gyvūninių produktų kylančio pavojaus gyvūnų sveikatai, šis reglamentas turėtų apimti ir tokius produktus, naudojamus medžioklės trofėjų paruošimui.

(14) Šiame reglamente nustatytos taisyklės turėtų būti taikomos šalutiniams gyvūniniams produktams, gautiems iš vandens gyvūnų, išskyrus medžiagą iš laivų, eksploatuojamų laikantis Bendrijos maisto higienos teisės aktų. Tačiau reikėtų priimti pavojui proporcingas priemones dėl medžiagos, atsirandančios žvejybos laivuose išdorojus žuvis ir kuri turi ligos požymių, tvarkymo ir šalinimo. Tokios šio reglamento įgyvendinimo priemonės turėtų būti patvirtintos remiantis atitinkamos mokslinės institucijos atlikta pavojaus įvertinimo ataskaita, atsižvelgiant į turimus duomenis apie tam tikrų priemonių, skirtų kovoti su žmonėms pavojingų užkrečiamųjų ligų, ypač tam tikrų parazitų, plitimu, veiksmingumą.

(15) Dėl riboto pavojaus, kurį sukelia medžiagos, naudojamos kaip naminių gyvūnų ėdalo žaliava ūkiuose arba maisto pramonės įmonių tiekiamos galutiniams naudotojams, tam tikrai veiklai, susijusiai su tokia naminių gyvūnų ėdalo žaliava, neturėtų būti taikomos šiame reglamente išdėstytos taisyklės.

(16) Šiame reglamente reikėtų paaiškinti, kurie gyvūnai laikomi naminiais gyvūnais, kad iš tokių gyvūnų gauti šalutiniai gyvūniniai produktai nenaudojami ūkiniams gyvūnams skirtuose pašaruose. Naminiams gyvūnams visų pirma turėtų būti priskirti gyvūnai, laikomi ne ūkininkavimo tikslais, pvz., žmonių draugais laikomi gyvūnai.

(17) Siekiant Bendrijos teisės aktų nuoseklumo, šiame reglamente turėtų būti vartojamos tam tikros 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 999/2001, nustatančiame tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų

([1]) OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

▼B

prevencijos kontrolės ir likvidavimo taisykles ([1]), ir 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB dėl atliekų ([2]) pateiktos sąvokų apibrėžtys. Reikėtų paaiškinti nuorodą į 1986 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyvą 86/609/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su eksperimentiniais ir kitais mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga ([3]), suderinimo.

(18) Siekiant Bendrijos teisės aktų nuoseklumo, šiame reglamente turėtų būti vartojama 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvoje 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės ([4]) pateikta vandens gyvūno sąvokos apibrėžtis. Tačiau vandens bestuburiams, neįtrauktiems į tos sąvokos apibrėžties taikymo sritį ir nekelia ligų perdavimo pavojaus, turėtų būti taikomi tokie patys reikalavimai, kaip vandens gyvūnams.

(19) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvoje 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ([5]) nustatytos leidimų sąvartynams išdavimo sąlygos. Šiame reglamente turėtų būti numatytas šalutinių gyvūninių produktų šalinimas tik tokiuose sąvartynuose, kuriems išduotas toks leidimas.

(20) Pirminė atsakomybė už tokios veiklos vykdymą pagal šį reglamentą turėtų tekti ūkio subjektams. Be to, atsižvelgiant į visuomenės interesus apsaugoti nuo pavojaus, kylančio visuomenės ir gyvūnų sveikatai bei siekiant užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai, kurių negalima panaudoti arba kurie nenaudojami ekonominiais sumetimais, būtų naudojami arba šalinami saugiai, reikia sukurti surinkimo ir šalinimo sistemą. Surinkimo ir šalinimo sistemos dydis turėtų atitikti realų konkrečioje valstybėje narėje susikaupiančių šalutinių gyvūninių produktų kiekį. Vadovaujantis atsargumo principu, šioje sistemoje taip pat turėtų būti atsižvelgta į tai, kad įvykus didesniems užkrečiamų ligų protrūkiams arba laikinai sutrikus esamiems šalinimo įrenginiams, gali prireikti didesnių šalinimo pajėgumų. Valstybėms narėms turėtų būti leista bendradarbiauti tarpusavyje ir su trečiosiomis valstybėmis, su sąlyga, kad įgyvendinami šio reglamento tikslai.

(21) Svarbu nustatyti atskaitos tašką šalutinių gyvūninių produktų gyvavimo cikle, nuo kurio jiems turėtų būti taikomi šio reglamento reikalavimai. Šalutiniu gyvūniniu produktu tapęs produktas nebeturėtų grįžti į maisto grandinę. Tam tikroms žaliavoms, pavyzdžiui odoms, kurios tvarkomos tuo pačiu metu į maisto ir į šalutinių gyvūninių produktų grandines integruotose įmonėse arba gamyklose, taikomos specialios sąlygos. Tais atvejais turėtų

([1]) OL L 147, 2001 5 31, p. 1.
([2]) OL L 312, 2008 11 22, p. 3.
([3]) OL L 358, 1986 12 18, p. 1.
([4]) OL L 328, 2006 11 24, p. 14.
([5]) OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

▼B

būti imamasi būtinų atskyrimo priemonių siekiant sumažinti galimą pavojų maisto grandinei, kuris gali kilti dėl kryžminio užteršimo. Pavojaus įvertinimu pagrįstos sąlygos turėtų būti nustatytos ir kitose įmonėse, kad būtų išvengta kryžminio užteršimo, visų pirma atskiriant šalutinių gyvūninių produktų ir maisto grandines.

(22) Teisinio tikrumo ir tinkamos galimo pavojaus kontrolės tikslais turėtų būti nustatytas produktų, kurie tiesiogiai nebėra susiję su pašarų grandinės sauga, galutinis gamybos grandinės taškas. Tam tikrų kitais Bendrijos teisės aktais reglamentuojamų produktų atveju šis galutinis taškas turėtų būti nustatytas per gamybos etapą. Šį galutinį tašką pasiekę produktai turėtų būti atleisti nuo tikrinimo pagal šį reglamentą. Visų pirma, po šio galutinio taško turėtų būti leidžiama produktus pateikti rinkai netaikant šiame reglamente numatytų apribojimų ir juos galėtų tvarkyti ir gabenti pagal šį reglamentą nepatvirtinti arba neįregistruoti ūkio subjektai.

(23) Vis dėlto turėtų būti įmanoma pakeisti šį galutinį tašką, ypač tada, kai kyla naujų pavojų. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 tam tikriems produktams, visų pirma guanui, tam tikriems kailiams, kurie buvo apdoroti ypatingais būdais, pvz., rauginant, ir tam tikriems medžioklės trofėjams to reglamento reikalavimai netaikomi. Panašios išimtys, pvz., riebalų perdirbimo pramonės produktams ir galutiniams biodyzelino gamybos produktams, atitinkamomis sąlygomis turėtų būti numatytos pagal šį reglamentą priimtose įgyvendinimo priemonėse.

(24) Kad būtų užtikrintas aukštas visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis, valstybės narės turėtų toliau taikyti būtinas priemones, kad šalutinių gyvūninių produktų nebūtų leidžiama išvežti iš teritorijų arba įmonių, kurioms taikomi apribojimai, ypač jeigu užfiksuotas ligos, įtrauktos į 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 92/119/EEB, nustatančioje Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ([1]), pateiktą sąrašą, protrūkis.

(25) Veikla, susijusi su šalutiniais gyvūniniais produktais, dėl kurių kyla didelis pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, turėtų būti vykdoma tik tose įmonėse arba gamyklose, kurias kompetentinga institucija iš anksto patvirtino tokiai veiklai. Šią sąlygą visų pirma reikėtų taikyti perdirbimo įmonėms arba gamykloms ir kitoms įmonėms arba gamykloms, tvarkančioms ir laikančioms šalutinius gyvūninius produktus, kurie yra tiesiogiai susiję su pašarų grandinės sauga. Reikėtų leisti kelių kategorijų šalutinius gyvūninius produktus tvarkyti toje pačioje įmonėje ar gamykloje, su sąlyga, kad bus užkirstas kelias kryžminei taršai. Be to, reikėtų leisti iš dalies keisti šias sąlygas, jeigu medžiaga, kuri turi būti šalinama ir perdirbama, atsirado dėl didelio ligos protrūkio, su sąlyga, kad bus užtikrinta, jog laikinai taikant tokias iš dalies pakeistas sąlygas nebus didinamas ligos išplitimo pavojus.

([1]) OL L 62, 1993 3 15, p. 69.

▼B

(26) Vis dėlto tokių tvirtinimų nereikėtų taikyti toms įmonėms arba gamykloms, kurios perdirba arba tvarko tam tikras saugias medžiagas, pvz., taip perdirbtus produktus, kad jie nebekelia pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Tokias įmones ir gamyklas reikėtų registruoti, kad būtų galima oficialiai kontroliuoti medžiagos srautą ir užtikrinti jos atsekamumą. Šis registravimo reikalavimas taip pat turėtų būti taikomas ūkio subjektams, vežantiems šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, nebent jiems nebėra taikoma jokia kontrolė, nes buvo nustatytas galutinis grandinės taškas.

(27) Įmones arba gamyklas reikėtų tvirtinti po to, kai kompetentingai institucijai bus pateikta informacija ir po apsilankymo vietoje, iš kurios matyti, ar bus laikomasi įmonės arba gamyklos infrastruktūrai ir įrangai taikomų šio reglamento reikalavimų, kad būtų tinkamai užkirstas kelias bet kokiam dėl proceso kylančiam pavojui visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Turėtų būti įmanoma suteikti sąlyginį patvirtinimą, kad ūkio subjektai galėtų ištaisyti trūkumus prieš įmonei arba gamyklai gaunant galutinį patvirtinimą.

(28) Įmonių arba gamyklų, kurių veikla jau patvirtinta pagal Bendrijos maisto higienos teisės aktus, nebereikėtų tvirtinti arba registruoti pagal šį reglamentą, nes tvirtinant arba registruojant pagal tuos Bendrijos teisės aktus jau atsižvelgta į šio reglamento tikslus. Vis dėlto pagal higienos teisės aktus patvirtintos arba įregistruotos įmonės arba gamyklos turėtų būti įpareigotos laikytis šios reglamento reikalavimų ir joms turėtų būti taikomi oficialūs patikrinimai, kuriais siekiama nustatyti, ar laikomasi šio reglamento reikalavimų.

(29) Šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, atsižvelgus į pavojaus vertinimus, reikėtų skirti į tris kategorijas pagal jų keliamo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai laipsnį. Šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, keliančius didelį pavojų, reikėtų naudoti tik su pašarų grandine nesusijusiems tikslams, o keliančius mažesnį pavojų reikėtų leisti naudoti laikantis saugių sąlygų.

(30) Mokslo ir technikos pažanga gali sukurti procesus, panaikinančius arba sumažinančius pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Kad būtų galima atsižvelgti į tokią pažangą, turėtų būti numatyta galimybė iš dalies keisti šiame reglamente pateiktų šalutinių gyvūninių produktų sąrašus. Prieš darant tokius dalinius pakeitimus ir laikantis Bendrijos teisės aktų, kurių tikslas – užtikrinti aukštą visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį, bendrų principų, atitinkama mokslo institucija, pvz., EMST, Europos vaistų agentūra arba Vartotojų produktų mokslinis komitetas (priklausomai nuo šalutinių gyvūninių produktų, kurių keliamas pavojus vertinamas, rūšies) turėtų atlikti pavojaus vertinimą. Vis

▼B

dėlto turėtų būti aišku, kad sumaišius skirtingų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus tokį mišinį reikėtų tvarkyti laikantis standartų, nustatytų tai mišinio daliai, kuri priskiriama aukštesnei pavojaus kategorijai.

(31) Visų pirma, dėl didelio pavojaus visuomenės sveikatai pašarams nereikėtų naudoti šalutinių gyvūninių produktų, keliančių pavojų užsikrėsti užkrečiamąja spongiformine encefalopatija (USE). Ši apribojimą taip pat reikėtų taikyti laukiniams gyvūnams, per kuriuos gali būti perduota ši užkrečiama liga. Šis apribojimas pašarams naudoti šalutinius gyvūninius produktus, keliančius pavojų užsikrėsti USE, neturėtų daryti poveikio Reglamente (EB) Nr. 999/2001 nustatytų šėrimo taisyklių taikymui.

(32) Šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti iš eksperimentuose naudotų gyvūnų, kaip apibrėžta Direktyvoje 86/609/EEB, taip pat neturėtų būti naudojami pašarams dėl pavojaus, kurį jie gali kelti. Vis dėlto valstybės narės gali leisti naudoti šalutinius gyvūninius produktus, gautus iš gyvūnų, kurie buvo naudoti eksperimentuose naujiems pašarų priedams išbandyti pagal 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ([1]).

(33) Pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90, nustatantį veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje ([2]), ir 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ([3]) tam tikrų medžiagų ir produktų naudojimas yra neteisėtas. Be to, 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių ([4]) nustatytos papildomos tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūniniuose produktuose stebėsenos taisyklės. Direktyva 96/23/EB taip pat nustatytos taisyklės, taikomos, kai nustatoma, kad viršijami tam tikri leistini medžiagų ar teršalų kiekiai. Siekiant užtikrinti Bendrijos teisės aktų nuoseklumą, gyvūninius produktus, kuriuose nustatytos medžiagos, neatitinkančios Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 ir direktyvų 96/22/EB bei 96/23/EB nuostatų, reikėtų atitinkamai priskirti 1 arba 2 kategorijos medžiagai, atsižvelgiant į jų keliamą pavojų maisto ir pašarų grandinei.

(34) Mėšlo ir virškinamojo trakto turinio šalinti neturėtų būti privaloma, jeigu tinkamas jų apdorojimas užtikrina, kad tręšiant žemę per juos nebus platinamos ligos. Šalutinių gyvūninių produktų, gaunamų iš ūkyje nugaišusių arba nužudytų naikinant ligas gyvūnų nereikėtų naudoti pašarų grandinėje. Šį apribojimą taip

([1]) OL L 268, 2003 10 18, p. 29.
([2]) OL L 224, 1990 8 18, p. 1.
([3]) OL L 125, 1996 5 23, p. 3.
([4]) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

▼B

reikėtų taikyti importuotiems šalutiniams gyvūniniams produktams, kuriuos leidžiama įvežti į Bendriją, kai atlikus patikrinimą Bendrijos pasienio kontrolės poste nustatyta, kad jie neatitinka Bendrijos teisės aktų reikalavimų, ir produktams, kuriuos patikrinus Bendrijoje nustatyta, kad jie neatitinka taikomų reikalavimų. Dėl 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ([1]) ir 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų pateikimo į rinką ir naudojimo ([2]) nesilaikymo produktai, pateikti tikrinti pasienio kontrolės poste, neturėtų būti pašalinti iš pašarų grandinės.

(35) Nuo Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 įsigaliojimo dienos tam tikri šalutiniai gyvūniniai produktai buvo savaime priskirti 2 kategorijai, tokiu būdu buvo labai apribotos jų panaudojimo galimybės, ir toks apribojimas nebūtinai buvo proporcingas atsižvelgiant į pavojaus laipsnį. Tuos šalutinius gyvūninius produktus reikėtų perskirti 3 kategorijai, kad tam tikrais atvejais juos būtų galima panaudoti gyvūnams šerti. Kitus šalutinius gyvūninius produktus, neišvardytus nė vienoje iš trijų kategorijų, dėl atsargumo reikėtų ir toliau savaime priskirti 2 kategorijai, kad, visų pirma, būtų patvirtintas bendras principas neįtraukti tokios medžiagos į ūkiniams gyvūnams, išskyrus kailinius gyvūnus, skirtų pašarų grandinę.

(36) Pagal kitus teisės aktus, įsigaliojusius po 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([3]), priėmimo, kaip antai pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ([4]), Reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ir 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 183/2005, nustatantį pašarų higienos reikalavimus ([5]), kuriuos papildė Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, pagrindinė pareiga užtikrinti Bendrijos teisės aktų laikymąsi siekiant apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą tenka maisto ir pašarų ūkio subjektams. Pagal tuos teisės aktus ūkio subjektams, vykdantiems ekonominę veiklą pagal šį reglamentą turėtų tekti pagrindinė atsakomybė užtikrinant šio reglamento laikymąsi. Reikėtų išsamiau paaiškinti minėtą pareigą ir apibrėžti priemones, kuriomis užtikrinamas atsekamumas, pvz., atskiras šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir paskirstymas. Tik nacionaliniu lygiu platinamų produktų atsekamumą kitomis priemonėmis užtikrinančios įtvirtintos sistemos turėtų veikti ir toliau, jei jomis teikiama lygiavertė informacija. Reikėtų dėti visas pastangas siekiant skatinti elektroninių ir kitų dokumentų rengimo priemonių, kurias taikant nedaromi įrašai popieriuje, naudojimą, jei jomis užtikrinamas visiškas atsekamumas.

([1]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.
([2]) OL L 229, 2009 9 1, p. 1.
([3]) OL L 31, 2002 2 1. p. 1.
([4]) OL L 139, 2004 4 30, p. 1.
([5]) OL L 35, 2005 2 8, p. 1.

▼B

(37) Siekiant užtikrinti, kad įmonėje arba gamykloje būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų, būtina sukurti savikontrolės sistemą. Atlikdamos oficialius patikrinimus kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į atliktą savikontrolę. Tam tikrose įmonėse arba gamyklose savikontrolė turėtų būti atliekama pagal sistemą, pagrįstą pavojaus analizės ir svarbiausių valdymo taškų (RASVT) sistemos principais. RASVT principai turėtų būti nustatyti remiantis jų įgyvendinimo pagal Bendrijos teisės aktus dėl maisto ir pašarų higienos patirtimi. Šiuo atžvilgiu praktiškai palengvinti RASVT principų ir kitus šio reglamento aspektų įgyvendinimą galėtų būti naudinga priemonė nacionalinės gerosios patirties gairės.

(38) Šalutinius gyvūninius produktus galima naudoti tik tada, kai juos perdirbant ir tiekiant rinkai iš šalutinių gyvūninių produktų pagamintus produktus buvo sumažintas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Jei tai yra neįmanoma, tokius šalutinius gyvūninius produktus reikėtų šalinti laikantis saugių sąlygų. Galimybes panaudoti skirtingų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus reikėtų išaiškinti laikantis kitų Bendrijos teisės aktų. Bendrai, aukštesnės pavojaus kategorijos produktams taikomos galimybės turėtų būti numatytos ir žemesnės pavojaus kategorijos produktams, nebent jeigu taikomos specialios nuostatos, atsižvelgiant į tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų keliamą pavojų.

(39) Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai turėtų būti šalinami laikantis aplinkos teisės aktų, reglamentuojančių sąvartynų veiklą ir atliekų deginimą. Kad būtų užtikrintas nuoseklumas, deginti reikėtų laikantis 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/76/EB dėl atliekų deginimo ([1]). Atliekos bendrai deginamos (utilizuojant arba šalinant) laikantis panašių patvirtinimo ir paties atliekų deginimo sąlygų, visų pirma, į orą išmetamų ribinių verčių, nuotekų ir likučių išmetimo bei kontrolės, stebėsenos ir matavimo reikalavimų atžvilgiu. Todėl reikėtų leisti bendrai deginti visų trijų kategorijų medžiagas prieš tai jų neperdirbus. Be to, reikėtų priimti specialias mažo ir didelio pajėgumo deginimo įmonių tvirtinimo nuostatas.

(40) Šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius reikėtų leisti naudoti degimo procese kurui, ir tai neturėtų būti laikoma atliekų šalinimu. Vis dėlto tą reikėtų daryti laikantis sąlygų, kuriomis užtikrinama visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsauga, bei atitinkamų aplinkos apsaugos standartų.

(41) Šiame reglamente taip pat reikėtų numatyti galimybę nustatyti šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo metodų, visų pirma tų, kurie šiuo metu pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 nurodyti kaip 2–7 metodai, laiko, temperatūros ir slėgio parametrus.

([1]) OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

▼B

(42) Šio reglamento nereikėtų taikyti vėžiagyvių kriauklėms, nuo kurių pašalintas minkštasis audinys ar mėsa. Kadangi Bendrijoje yra įvairių būdų pašalinti tokį minkštąjį audinį arba mėsą nuo kriauklės, reikėtų leisti naudoti kriaukles, nuo kurių pašalintas ne visas minkštasis audinys arba mėsa, su sąlyga, kad dėl tokio panaudojimo nekils pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai. Nacionalinės geros praktikos gairės galėtų padėti platinti žinias apie tinkamas tokio panaudojimo sąlygas.

(43) Kadangi dėl tokių produktų pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai yra nedidelis, kompetentinga institucija turėtų galėti leisti biodinaminius preparatus, kurių pagrindas yra 2 ir 3 kategorijos medžiagos, gaminti ir naudoti dirvoje, kaip nurodyta 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ([1]).

(44) Naujos technologijos sukūrė energijos gavimo iš šalutinių gyvūninių produktų arba tokių produktų saugaus šalinimo būdus. Saugus šalinimas gali būti atliekamas derinant saugaus šalutinių gyvūninių produktų šalinimo vietoje metodus su nustatytais šalinimo metodais ir derinant leistinus perdirbimo parametrus su naujais palankiai įvertintais standartais. Kad būtų atsižvelgta į mokslo ir technikos pažangą šioje srityje, tokias technologijas turėtų būti leistinos visoje Bendrijoje kaip alternatyvus šalutinių gyvūninių produktų šalinimo arba panaudojimo metodas. Jeigu tokį techninį procesą sukūrė vienas asmuo, prieš leidžiant taikyti tokį procesą, EMST turėtų išnagrinėti paraišką, patikrintą kompetentingos institucijos, siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinta, ar tas procesas gali sumažinti pavojų, ir jog būtų saugomos asmens teisės, taip pat verslo informacijos slaptumas. Siekiant padėti pareiškėjams turėtų būti nustatyta standartinė paraiškos forma. Kadangi tas dokumentas būtų tik orientacinio pobūdžio, jis turėtų būti tvirtinamas pagal patariamąją procedūrą bendradarbiaujant su EMST.

(45) Kad būtų užtikrinta maisto ir pašarų grandinės apsauga, reikia patikslinti reikalavimus, taikomus šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, skirtų gyvūnams šerti, ir organinių trąšų bei dirvožemį gerinančių medžiagų tiekimui rinkai. Ūkiniams gyvūnams, išskyrus kailinius gyvūnus, šerti reikėtų naudoti tik 3 kategorijos medžiagas. Trąšos, pagamintos iš šalutinių gyvūninių produktų, gali pakenkti pašarų ir maisto grandinės saugai. Jeigu jos buvo pagamintos iš 2 kategorijos medžiagos gautų mėsos ir kaulų miltų arba iš perdirbtų gyvūninių baltymų, reikėtų įmaišyti komponentą, pvz., neorganinę arba neviršikinamą medžiagą, kad šios trąšos nebūtų tiesiogiai naudojamos gyvūnams šerti. Neturėtų būti reikalaujama įmaišyti šį komponentą, jei produktai, ypač

([1]) OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

▼B

skirti galutiniam naudotojui, dėl savo sudėties arba pakuotės neleistų jo klaidingai panaudoti gyvūnams šerti. Nustatant komponentus reikėtų atsižvelgti į įvairias aplinkybes, susijusias su klimatu ir dirva bei su konkrečių trąšų naudojimo tikslu.

(46) 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1523/2007, draudžiančiame pateikti į Bendrijos rinką ir importuoti į ją bei eksportuoti iš jos kačių ir šunų kailius bei gaminius, kurių sudėtyje yra tokių kailių ([1]), nustatyta, kad bendrai draudžiama tiekti rinkai ir importuoti bei eksportuoti kačių ir šunų kailius bei gaminius, kurių sudėtyje yra tokių kailių. Vis dėlto šis draudimas neturėtų padaryti poveikio šiame reglamente numatytai pareigai šalinti šalutinius gyvūninius produktus, gautus iš kačių ir šunų, įskaitant kailius.

(47) Skatinant mokslą ir tyrimus bei meninę veiklą gali prireikti panaudoti visų kategorijų šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, o kartais net mažesnius jų kiekius, nei įprastiniai prekybiniai kiekiai. Kad būtų lengviau importuoti ir naudoti tokias šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, kompetentinga institucija turėtų galėti kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti tokios veiklos sąlygas. Reikėtų nustatyti suderintas sąlygas tokiems atvejams, kai reikia veiksmų Bendrijos lygiu.

(48) Pagal tam tikras išsamias nukrypti leidžiančias Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 nuostatas 2 ir 3 kategorijos medžiagas galima naudoti zoologijos sodo gyvūnams šerti. Panašios nuostatos turėtų būti nustatytos šiame reglamente ir turėtų būti leidžiama pašarams naudoti tam tikras 1 kategorijos medžiagas, numatant galimybę nustatyti išsamias taisykles kontroliuoti bet kokį visuomenės ir gyvūnų sveikatai kylantį pavojų.

(49) Biologinės įvairovės skatinimo tikslais Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 leidžiama naudoti 1 kategorijos medžiagas nykstančių arba saugomų rūšių maitlesiams paukščiams ir kitų rūšių gyvūnams, gyvenantiems savo natūralioje buveinėje, šerti. Siekiant numatyti tinkamą priemonę toms rūšims išsaugoti, šiuo reglamentu reikėtų toliau leisti tokį šėrimą, laikantis ligų plitimo prevencijos tikslais nustatytų sąlygų. Tačiau įgyvendinimo priemonėse, pagal kurias leidžiama naudoti tokią 1 kategorijos medžiagą gyvūnams šerti taikant ekstensyviojo ganymo sistemą ir kitiems mėsėdžiams gyvūnams, pvz., lokiams ir vilkams, šerti, turėtų būti numatyti sveikumo reikalavimai. Svarbu, kad nustatant sveikumo reikalavimus būtų atsižvelgta į natūralius atitinkamų rūšių gyvūnų maitinimosi modelius bei į Bendrijos tikslus skatinti biologinę įvairovę, kaip nurodyta 2006 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikate „Biologinės įvairovės mažėjimo sustabdymas iki 2010 m. ir jos išsaugojimas ateityje“.

(50) Tam tikrais atvejais šalutinių gyvūninių produktų, ypač nugaišusių gyvūnų, užkasimas arba deginimas gali būti pateisinamas: visų pirma, atokiose vietovėse arba kai kontroliuojant pavojingos užkrečiamosios ligos protrūkį reikia neatidėliojant šalinti nužudytus gyvūnus. Visų pirma, išskirtinėmis aplinkybėmis turėtų

([1]) OL L 343, 2007 12 27, p. 1.

▼B

būti leidžiama šiuos produktus šalinti vietoje, nes priešingu atveju, regiono arba valstybės narės gyvūnų perdirbimo ar deginimo pajėgumai galėtų riboti ligos kontrolės priemones.

(51) Pagal šiuo metu galiojančią nukrypti leidžiančią nustatą, taikomą šalutinių gyvūninių produktų užkasimui arba deginimui, reikėtų taikyti ir toms vietovėms, į kurias praktiškai neįmanoma patekti arba kuriose kyla pavojus gyvūnus surenkančių asmenų sveikatai ir saugai. Patirtis, įgyta taikant Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 ir kovojant su stichinėmis nelaimėmis, pvz., miškų gaisrais ir potvyniais, tam tikrose valstybėse narėse, įrodė, kad tokiomis išskirtinėmis aplinkybėmis užkasimas arba deginimas vietoje gali būti pateisinamas siekiant užtikrinti, kad gyvūnai būtų greitai pašalinti ir būtų užkirstas kelias ligai plisti. Bendras atokių vietovių valstybėje narėje dydis, remiantis patirtimi, įgyta taikant Reglamentą (EB) Nr. 999/2001, turėtų būti ribojamas, kad būtų vykdoma bendras pareiga taikyti tinkamą šiame reglamente nustatytas taisykles atitinkančią šalinimo sistemą.

(52) Tam tikroms įmonėms ir gamykloms, kuriose tvarkomi nedideli šalutinių gyvūninių produktų, dėl kurių nekyla pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kiekiai, reikėtų leisti šalinti tokius produktus kitais nei šiame reglamente numatytais būdais taikant oficialią priežiūrą. Vis dėlto tokių išskirtinių aplinkybių kriterijai turėtų būti nustatyti Bendrijos lygiu siekiant užtikrinti, kad jie būtų taikomi vienodai ir jų taikymas būtų pagrįstas realia tam tikrų sektorių padėtimi ir tam tikrose valstybėse narėse esančia prieiga prie kitų šalinimo sistemų.

(53) Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, reikėtų nustatyti galimas priemones, kurių gali imtis kompetentinga institucija, atlikdama oficialius patikrinimus, ypač dėl veiklos uždraudimo ar laikino sustabdymo arba sąlygų nustatymo siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą. Šie oficialūs patikrinimai turėtų būti atliekami laikantis daugiamečių kontrolės planų pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ([1]).

(54) Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės galėtų kontroliuoti medžiagų kiekį, kuris įvežamas į jų teritoriją šalinti, tokios medžiagos turėtų būti įvežamos tik gavus kompetentingos institucijos leidimą.

(55) Kad būtų užtikrinta galimų pavojų kontrolė, galima reikalauti sterilizuoti slėgiu ir laikytis papildomų vežimo sąlygų. Siekiant užtikrinti atsekamumą ir valstybių narių kompetentingų institucijų, kontroliuojančių šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių

([1]) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

▼B

išsiuntimą, bendradarbiavimą, reikėtų naudoti Traces sistemą, įdiegtą Komisijos sprendimu 2004/292/EB ([1]), per kurią galima pateikti visą informaciją apie išsiunčiamas 1 ir 2 kategorijos medžiagas ir mėsos bei kaulų miltus arba gyvūninius riebalus, gautus iš 1 ir 2 kategorijų medžiagų, ir apie perdirbtus gyvūninius baltymus, gautus iš 3 kategorijos medžiagos. Medžiagoms, kurios paprastai mažais kiekiais siunčiamos moksliniais, švietimo, meniniais arba diagnostikos tikslais, turėtų būti taikomos ypatingos sąlygos, kad būtų palengvintas tokių medžiagų judėjimas Bendrijoje. Ypatingomis aplinkybėmis turėtų būti leidžiama sudaryti dvišalius susitarimus, kurie palengvintų iš vienos kaimyninės valstybės narės į kitą vežamų medžiagų kontrolę.

(56) Kad būtų paprasčiau vežti prekių siuntas per trečiąsias valstybes, kurios ribojasi su keliomis valstybėmis narėmis, ir siekiant užtikrinti, kad, visų pirma, toms prekių siuntoms, kurios vėl įvežamos į Bendriją, būtų atlikti veterinariniai patikrinimai laikantis 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvos 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ([2]), reikėtų nustatyti specialią prekių siuntų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą per trečiosios valstybės teritoriją tvarką.

(57) Siekiant Bendrijos teisės aktų nuoseklumo, būtina patikslinti šiame reglamente nustatytų taisyklių ir Bendrijos teisės aktų dėl atliekų ryšį. Pirmiausia, reikėtų užtikrinti atitiktį nuostatoms dėl draudimo eksportuoti atliekas, nustatytoms 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo ([3]). Siekiant išvengti galimo neigiamo poveikio aplinkai, reikėtų drausti eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, kurie turi būti šalinami juos deginant arba išvežant į sąvartynus. Siekiant išvengti galimo nepageidaujamo poveikio aplinkai ir pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, taip pat reikėtų neleisti eksportuoti šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių į trečiąsias valstybes, kurios nėra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) narės, jei juos ketinama naudoti biologinių dujų ir komposto įmonėse. Taikydama nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo eksporto draudimo, Komisija savo sprendimuose privalo besąlygiškai laikytis Bazelio konvencijos dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės, Bendrijos vardu sudarytos Tarybos sprendimu 93/98/EEB ([4]), ir jos pakeitimo, išdėstyto šalių konferencijos sprendime III/1, kuris Bendrijos vardu buvo patvirtintas Tarybos sprendimu 97/640/EB ([5]) bei įgyvendintas Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006.

(58) Be to, reikėtų užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai, sumaišyti su arba užteršti pavojingomis atliekomis, išvardytomis 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendime 2000/532/EB, keičiančiame Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal

([1]) OL L 94, 2004 3 31, p. 63.
([2]) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.
([3]) OL L 190, 2006 7 12, p. 1.
([4]) OL L 39, 1993 2 16, p. 1.
([5]) OL L 272, 1997 10 4, p. 45.

▼B

Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį ([1]), būtų importuojami, eksportuojami arba siunčiami iš vienos valstybės narės į kitą tik vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006. Taip pat būtina nustatyti tokių medžiagų siuntimo valstybėje narėje taisykles.

(59) Komisija turėtų galėti atlikti patikrinimus valstybėse narėse. Bendrijos patikrinimai trečiosiose valstybėse turėtų būti atliekami laikantis Reglamento (EB) Nr. 882/2004.

(60) Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai į Bendriją turėtų būti importuojami ir gabenami per ją tranzitu laikantis taisyklių, kurios yra bent tokios griežtos, kaip Bendrijoje taikomos taisyklės. Taip pat gali būti pripažinta, kad trečiosiose valstybėse šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams taikomos taisyklės atitinka Bendrijos teisės aktais nustatytas taisykles. Dėl galimo šių produktų keliamo pavojaus, produktams, kurie neskirti vartoti pašarų grandinėje, reikėtų taikyti supaprastintas importo taisykles.

(61) Bendrijos teisės aktai dėl šalutinių gyvūninių produktų gaminių, skirtų kosmetikos gaminiams, vaistams arba medicinos prietaisams gaminti, – tai išsami sistema, skirta tokių produktų tiekimui rinkai: 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyva 76/768/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kosmetikos gaminiais, suderinimo ([2]), 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus ([3]), 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ([4]), 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyva 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo ([5]), 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/42/EB dėl medicinos prietaisų ([6]) ir 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų ([7]) (toliau – specialiosios direktyvos). Vis dėlto specialiosiomis direktyvomis, reglamentuojančiomis kosmetikos gaminius ir medicinos prietaisus, neužtikrinama pakankamos apsaugos nuo pavojų gyvūnų sveikatai. Tokiais atvejais šiems pavojams reikėtų taikyti šį reglamentą ir turėtų būti leista taikyti apsaugos priemones pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002.

(62) Šalutiniams gyvūniniams produktams arba jų gaminiams, kurie yra tiekiami kaip tokių šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybos žaliava arba sudedamosios dalys, taip pat reikėtų taikyti specialiųjų direktyvų reikalavimus, jeigu jose nustatytos pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolės taisyklės. Šiomis

([1]) OL L 226, 2000 9 6, p. 3.
([2]) OL L 262, 1976 9 27, p. 169.
([3]) OL L 311, 2001 11 28, p. 67.
([4]) OL L 311, 2001 11 28, p. 1.
([5]) OL L 189, 1990 7 20, p. 17.
([6]) OL L 169, 1993 7 12, p. 1.
([7]) OL L 331, 1998 12 7, p. 1.

▼B

specialiosiomis direktyvomis jau reglamentuojama gyvūninė pradinė medžiaga, kuri gali būti naudojama jose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti; jose taip pat nustatytos tam tikros sąlygos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugai užtikrinti. Visų pirma, Direktyva 76/768/EEB neleidžiama naudoti 1 ir 2 kategorijų medžiagų kosmetikos gaminių sudėtinėms dalims ir įpareigoja gamintojus vadovautis geroji gamybos patirtimi. Komisijos direktyvoje 2003/32/EB ([1]) nustatytos išsamios medicinos prietaisų, pagamintų naudojant gyvūninius audinius, specifikacijos.

(63) Vis dėlto jeigu specialiosiose direktyvose nėra nustatytų tokių sąlygų arba jeigu nustatytose sąlygose neatsižvelgiama į tam tikrus pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, reikėtų taikyti šį reglamentą ir turėtų būti leidžiama imtis apsaugos priemonių pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002.

(64) Tam tikri šalutinių gyvūninių produktų gaminiai nepatenka į pašarų grandinę arba nėra naudojami dirvai, ant kurios ganosi ūkiniai gyvūnai arba nuo kurios šienaujama žolė pašarams, tręšti. Tokie šalutinių gyvūninių produktų gaminiai – tai taip pat techninės paskirties gaminiai, kaip antai apdoroti kailiai odai gaminti, perdirbta vilna tekstilės pramonei, gaminiai iš kaulų klijams gaminti ir naminių gyvūnų ėdalui skirtos perdirbtos medžiagos. Ūkio subjektams reikėtų leisti tokius produktus tiekti rinkai, jeigu gauti iš žaliavų, kurių nereikia apdoroti, arba jeigu apdorojimu arba galutine apdorotos medžiagos naudojimo paskirtimi užtikrinama tinkama pavojaus kontrolė.

(65) Kai kuriose valstybėse narėse pastebėta, kad kai kuriais atvejais nesilaikyta Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002 nustatytų taisyklių. Todėl tiems ūkio subjektams, kurie nesilaiko tų taisyklių, be griežto šių taisyklių vykdymo užtikrinimo, reikia nustatyti baudžiamąsias ir kitas sankcijas. Todėl valstybės narės turi nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą.

(66) Kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti visuomenės ir gyvūnų sveikatos taisyklių, susijusių su šalutiniais gyvūniniais produktais ir jų gaminiais, kad būtų išvengta šių produktų keliamo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, ir visų pirma užtikrinti maisto ir pašarų grandinės saugos, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(67) Siekiant didesnio teisinio tikrumo ir atsižvelgiant į bendrą Komisijos tikslą supaprastinti Bendrijos teisės aktus, šiame reglamente reikėtų nustatyti nuoseklią taisyklių sistemą, atsižvelgiant į Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 nustatytas taisykles bei į nuo reglamento įsigaliojimo dienos įgytą patirtį bei padarytą

([1]) OL L 105, 2003 4 26, p. 18.

▼B

pažangą. Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 reikėtų panaikinti ir pakeisti šiuo reglamentu.

(68) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ([1]).

(69) Kad Bendrijos teisės aktai būtų nuoseklesni ir aiškesni, atskiruose įgyvendinimo teisės aktuose reikėtų nustatyti technines taisykles dėl specifinės su šalutiniais gyvūniniais produktais susijusios veiklos, kurios šiuo metu yra nustatytos Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 ([2]) prieduose bei įgyvendinimo priemonėse, kurias Komisija priėmė remiantis tuo reglamentu. Remiantis 2004 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos sprendimu 2004/613/EB dėl maisto grandinės ir gyvūnų bei augalų sveikatos patariamosios grupės sukūrimo ([3]) reikėtų konsultuoti ir informuoti vartotojus bei socialinius ir profesinius sluoksnius, kurie susiję su šiame reglamente nagrinėjamais klausimais.

(70) Pirmiausia Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti taisykles dėl tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybos grandinės galutinio taško keitimo ir tam tikrų kitų šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybos grandinės galutinio taško nustatymo, taisykles dėl pavojingų užkrečiamųjų ligų, kurioms paplitus neturėtų būti leidžiama išsiųsti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, ir (arba) dėl sąlygų, kuriomis leidžiama išsiųsti šiuos produktus, priemones, skirtas keisti šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių klasifikavimą, priemones dėl šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimo ir šalinimo apribojimų, priemones, kuriose išdėstomos tam tikrų leidžiančių nukrypti nuostatų dėl šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimo, surinkimo ir šalinimo taikymo sąlygos, ir priemones, pagal kurias leidžiama naudoti konkretų alternatyvų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimo ir šalinimo metodą arba jis pripažįstamas netinkamu.

(71) Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti specialias taisykles dėl šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių surinkimo ir gabenimo, infrastruktūros, įrangos ir higienos reikalavimų, taikomų šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius tvarkančioms įmonėms ir gamykloms, šalutinių gyvūninių

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

([2]) Reglamentas (EB) Nr. 811/2003 dėl draudimo šerti žuvis tos pačios rūšies perdirbtomis žuvimis, gyvūninės kilmės atliekų laidojimo ir deginimo (OL L 117, 2003 5 13, p. 14); Sprendimas 2003/322/EB dėl tam tikrų maitlesių paukščių lesinimo tam tikromis 1 kategorijos medžiagomis (OL L 117, 2003 5 13, p. 32); Sprendimas 2003/324/EB dėl nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo kailiniams gyvūnams taikomo draudimo šerti perdirbtais tos pačios rūšies gyvūnais (OL L 117, 2003 5 13, p. 37), Reglamentas (EB) Nr. 92/2005 dėl šalinimo arba naudojimo būdų (OL L 19, 2005 1 21, p. 27); Reglamentas (EB) Nr. 181/2006 dėl organinių trąšų ir dirvožemio savybes gerinančių medžiagų, išskyrus mėšlą (OL L 29, 2006 2 2, p. 31); Reglamentas (EB) Nr. 1192/2006 dėl patvirtintų įmonių sąrašų (OL L 215, 2006 8 5, p. 10); Reglamentas (EB) Nr. 2007/2006 dėl tam tikrų tarpinių produktų, gautų iš 3 kategorijos medžiagų, importo ir tranzito (OL L 379, 2006 12 28, p. 98).

([3]) OL L 275, 2004 8 25, p. 17.

▼B

produktų ir jų gaminių tvarkymo sąlygų ir techninių reikalavimų, įskaitant įrodymus, kurie turi būti pateikti, kad toks tvarkymas būtų patvirtintas, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių tiekimo rinkai sąlygų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių saugaus gavimo, tvarkymo ir galutinio vartojimo reikalavimų, importo, gabenimo tranzitu bei eksporto sąlygų, oficialios kontrolės taikymo išsamios tvarkos, įskaitant taisykles dėl standartinės mikrobiologinių tyrimų metodikos ir tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių siuntimo iš vienos valstybės narės į kitą kontrolės sąlygų. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turėtų būti priimtos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(72) Dėl efektyvumo, priimant priemones dėl šalutinių gyvūninių produktų išsiuntimo iš ūkių, įmonių ar teritorijų, kurioms taikomi apribojimai, įprasti reguliavimo procedūros su tikrinimu laikotarpiai turėtų būti sutrumpinti. Skubos sumetimais, priimant priemones dėl tam tikrų produktų gamybos grandinės galutinio taško keitimo, būtina taikyti Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 6 dalyje numatytą skubos procedūrą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 skirsnis

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos visuomenės ir gyvūnų sveikatos taisyklės, taikomos šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, siekiant apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą nuo šių produktų keliamo pavojaus ir šį pavojų sumažinti bei ypač užtikrinti maisto ir pašarų grandinės saugą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:

a) šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, kurie pagal Bendrijos teisės aktus nėra skirti vartoti žmonėms; ir

▼B

b) šiems produktams, kurie ūkio subjekto nekeičiamu sprendimu yra skirti kitiems tikslams, nei žmonėms vartoti:

i) gyvūniniams produktams, kurie pagal Bendrijos teisės aktus gali būti skirti vartoti žmonėms;

ii) žaliavoms, naudojamoms gyvūniniams produktams gaminti.

2. Šis reglamentas netaikomas šiems šalutiniam gyvūniniams produktams:

a) laukinių gyvūnų, išskyrus laukinius medžiojamuosius gyvūnus, kūnams arba jų dalims, įtariamiems užsikrėtus ar susirgus pavojingomis žmonėms ar gyvūnams ligomis, išskyrus prekybai sugautus vandens gyvūnus;

b) laukinių medžiojamųjų gyvūnų kūnams arba jų dalims, jeigu jie nesurinkti po to, kai buvo nužudyti vadovaujantis gera medžioklės praktika nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 853/2004;

c) šalutiniams gyvūniniams produktams, gautiems iš laukinių medžiojamųjų gyvūnų ir laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 1 straipsnio 3 dalies e punkte;

d) veisimui skirtiems oocitams, embrionams ir spermai;

e) kilmės ūkyje gautam, laikomam, pašalinamam ar naudojamam žaliam pienui, priešpieniui ir jų gaminiams;

f) vėžiagyvių kriauklėms, nuo kurių pašalintas minkštasis audinys ir mėsa;

g) maisto atliekoms, išskyrus:

i) susidariusias tarptautinių maršrutų transporto priemonėse;

ii) skirtas gyvūnams šerti;

iii) skirtas perdirbti taikant sterilizaciją slėgiu, perdirbti taikant 15 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytus metodus, arba transformuoti į biologines dujas arba kompostui gaminti;

h) nedarant poveikio Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktų taikymui, medžiagai, kuri sukaupiama žvejojant laivais, atitinkančiais Reglamentų (EB) Nr. 852/2004 ir (EB) Nr. 853/2004 nuostatas, bei pašalintai jūroje, išskyrus medžiagą, gautą laive išdorojus žuvis su pasireiškiančiais ligos, įskaitant parazitus, kuria gali užsikrėsti žmonės, požymiais;

i) neapdorotam naminių gyvūnų ėdalui, gautam iš mažmeninių parduotuvių, kuriose vykdomas išpjaustymas ir saugojimas tik vartotojams aprūpinti vietoje;

j) neapdorotam naminių gyvūnų ėdalui, gautam iš kilmės ūkyje paskerstų gyvūnų, skirtų naudoti ūkyje asmeninėms reikmėms; ir

▼B

k) išmatoms ir šlapimui, išskyrus mėšlą ir nemineralizuotą guaną.

3. Šis reglamentas nedaro poveikio Bendrijos veterinarijos teisės aktų taikymui, kurių tikslas – kontroliuoti ir likviduoti tam tikras gyvūnų ligas.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys:

1) „šalutiniai gyvūniniai produktai“ – gyvūnų kūnai arba jų dalys, gyvūniniai produktai arba kiti iš gyvūnų gauti produktai, neskirti vartoti žmonėms, taip pat oocitai, embrionai ir sperma;

2) „šalutinių gyvūninių produktų gaminiai“ – iš šalutinių gyvūninių produktų, juos vieną ar daugiau kartų apdorojus, transformavus arba perdirbus, pagaminti gaminiai;

3) „gyvūniniai produktai“ – gyvūniniai produktai, kaip apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 8 punkto 1 papunktyje;

4) „skerdena“ – skerdena, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1 punkto 9 papunktyje;

5) „gyvūnas“ – bestuburis arba stuburinis gyvūnas;

6) „ūkinis gyvūnas“:

   a) gyvūnas, laikomas, penimas arba veisiamas maistui, vilnai, kailiams, plunksnoms, odai ir kitiems gyvūniniams produktams gauti arba kitais ūkininkavimo tikslais;

   b) arklinių šeimos gyvūnai;

7) „laukinis gyvūnas“ – žmonių nelaikomas gyvūnas;

8) „naminis gyvūnas“ – gyvūnas, kurį žmogus paprastai maitina ir laiko kitais nei ūkininkavimo tikslais, ir jo nenaudoja maistui;

9) „vandens gyvūnas“ – vandens gyvūnas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/88/EB 3 straipsnio 1 dalies e punkte;

10) „kompetentinga institucija“ – valstybės narės pagrindinė institucija, kompetentinga užtikrinti šio reglamento reikalavimų laikymąsi, arba institucija, kuriai suteikta ši kompetencija; tam tikrais atvejais tai trečiosios valstybės atitinkama institucija;

11) „ūkio subjektas“ – fizinis arba juridinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, taip pat vežėjas, prekybininkas ir naudotojas;

12) „naudotojas“ – fizinis arba juridinis asmuo, naudojantis šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius specialiais šėrimo tikslais, mokslinių tyrimų arba kitais specifiniais tikslais;

▼B

13) „įmonė arba gamykla“ – vieta, išskyrus žvejybos laivą, kurioje vykdoma veikla, susijusi su šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių tvarkymu;

14) „tiekimas rinkai“ – veikla, kuria siekiama parduoti šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius trečiajai šaliai Bendrijoje, bet kokios kitos formos tiekimas tokiai trečiajai šaliai už atlygį arba nemokamai, arba sandėliavimas ketinant tiekti tokiai trečiajai šaliai;

15) „tranzitas“ – gabenimas per Bendriją iš trečiosios valstybės teritorijos į kitos trečiosios valstybės teritoriją kitomis nei jūros arba oro transporto priemonėmis;

16) „eksportas“ – gabenimas iš Bendrijos į trečiąją valstybę;

17) „užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos (USE)“ – visos užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos, apibrėžtos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 3 straipsnio 1 dalies a punkte;

18) „nurodyta pavojinga medžiaga“ – pavojinga medžiaga, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 999/2001 3 straipsnio 1 dalies g punkte;

19) „sterilizavimas slėgiu“ – šalutinių gyvūninių produktų perdirbimas po susmulkinimo į ne didesnius kaip 50 mm gabalėlius, ne trumpiau kaip 20 minučių nepertraukiamai kaitinant, jų vidaus temperatūrai pasiekus daugiau kaip 133 °C, sudarius ne mažiau kaip 3 barų absoliutinį slėgį.

20) „mėšlas“ – ūkinių gyvūnų, išskyrus ūkiuose auginamas žuvis, išmatos ir (arba) šlapimas su kraiku ar be jo;

21) „patvirtintas sąvartynas“ – sąvartynas, kuriam išduotas leidimas pagal Direktyvą 1999/31/EB;

22) „organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos“ – gyvūninės kilmės medžiagos, kartu arba atskirai naudojamos augalų mitybai, dirvožemio fizinėms ir cheminėms savybėms ir biologiniam aktyvumui palaikyti arba gerinti; jas gali sudaryti mėšlas, nemineralizuotas guanas, virškinamojo trakto turinys, kompostas ir irimo likučiai;

23) „atoki vietovė“ – vietovė, kurioje gyvūnų populiacija yra tokia maža ir šalinimo įmonės taip toli, kad, palyginti su pašalinimu vietoje, reikiamos šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir vežimo priemonės būtų nepriimtinai sudėtingos;

24) „maistas arba maisto produktai“ – maistas arba maisto produktai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje;

25) „pašaras“ – pašaras, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 dalyje;

26) „centrifuguojant arba separuojant gautos nuosėdos“ – medžiaga, atsirandanti kaip šalutinis produktas, kai žalias pienas išvalomas ir išskaidomas į nugriebtą pieną ir grietinėlę;

▼B

27) „atliekos“ – atliekos, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2008/2002 3 straipsnio 1 punkte.

2 skirsnis

Pareigos

4 straipsnis

Gamybos grandinės pradžios taškas ir pareigos

1. Ūkio subjektai, pagaminę šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, kuriems taikomas šis reglamentas, juos nedelsdami identifikuoja ir užtikrina, kad jie būtų tvarkomi pagal šį reglamentą (pradžios taškas).

2. Ūkio subjektai užtikrina, kad visais surinkimo, gabenimo, tvarkymo, apdorojimo, transformavimo, perdirbimo, sandėliavimo, tiekimo rinkai, platinimo, naudojimo arba šalinimo etapais jų kontroliuojamose įmonėse šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai atitiktų šio reglamento reikalavimus, kurie taikomi jų veiklai.

3. Valstybės narės prižiūri ir tikrina, ar ūkio subjektai vykdo atitinkamus šio reglamento reikalavimus visais šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių gamybos grandinės etapais, kaip nurodyta 2 dalyje. Tuo tikslu pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus jos taiko oficialios kontrolės sistemą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje veiktų tinkama sistema, padedanti užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų:

a) renkami, identifikuojami ir vežami nepagrįstai nedelsiant; ir

b) tvarkomi, naudojami arba šalinami vadovaujantis šiuo reglamentu.

5. Valstybės narės gali vykdyti savo pareigas pagal 4 dalį bendradarbiaudamos su kitomis valstybėmis narėmis ar trečiosiomis valstybėmis.

5 straipsnis

Galutinis gamybos grandinės taškas

1. 33 straipsnyje nurodyti šalutinių gyvūninių produktų gaminiai, pasiekę tame straipsnyje nurodytais Bendrijos teisės aktais reglamentuojamą gamybos etapą laikomi pasiekusiais galutinį gamybos grandinės tašką, po kurio jiems nebetaikomi šio reglamento reikalavimai.

Tie šalutinių gyvūninių produktų gaminiai gali vėliau būti pateikti rinkai netaikant šiame reglamente numatytų apribojimų ir jiems pagal šį reglamentą nebetaikoma oficiali kontrolė.

Galutinis gamybos grandinės taškas gali būti keičiamas:

a) 33 straipsnio a–d dalyse nurodytų produktų atžvilgiu, jei kyla pavojus gyvūnų sveikatai;

▼B

b) 33 straipsnio e–f dalyse nurodytų produktų atžvilgiu, jei kyla pavojus visuomenės arba gyvūnų sveikatai;

Šios priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, turi būti priimtos pagal 52 straipsnio 6 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Galutinis gamybos grandinės taškas, po kurio nebetaikomi šio reglamento reikalavimai, gali būti nustatytas 35 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams, kurie nebekelia jokio didesnio pavojaus visuomenės arba gyvūnų sveikatai.

Tie šalutinių gyvūninių produktų gaminiai gali vėliau būti tiekiami rinkai netaikant šiame reglamente numatytų apribojimų ir jiems pagal šį reglamentą nebetaikoma oficiali kontrolė.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 5 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. Jei kyla pavojus visuomenės arba gyvūnų sveikatai, Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 ir 54 straipsniai dėl neatidėliotinų priemonių taikomi *mutatis mutandis* šio reglamento 33 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams.

3 skirsnis

Su gyvūnų sveikata susiję apribojimai

6 straipsnis

Bendri su gyvūnų sveikata susiję apribojimai

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai iš ligai imlių rūšių gyvūnų nevežami iš ūkių, įmonių, gamyklų ar teritorijų, kuriose taikomi apribojimai:

a) pagal Bendrijos veterinarijos teisės aktus; arba

b) dėl nustatytos pavojingos užkrečiamosios ligos:

i) kuri yra Direktyvos 92/119/EEB I priedo sąraše; arba

ii) kuri nustatyta pagal antrą pastraipą.

Pirmos pastraipos b punkto ii papunktyje nurodytos priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Jei šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai išvežami laikantis sąlygų, kurios skirtos užkirsti kelią užkrečiamoms žmonių arba gyvūnų ligoms plisti, 1 dalis netaikoma.

▼B

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 5 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4 skirsnis

Skirstymas į kategorijas

7 straipsnis

Šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių skirstymas į kategorijas

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai skirstomi į konkrečias kategorijas atsižvelgiant į pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kylančio dėl tokių produktų, išvardytų 8, 9 ir 10 straipsniuose, lygį.

2. Šalutinių gyvūninių produktų gaminiams taikomos konkrečios tų šalutinių gyvūninių produktų, iš kurių jie gauti, kategorijos taisyklės, nebent šiame reglamente, kuriame gali būti nurodytos sąlygos, kuriomis šalutinių gyvūninių produktų gaminiams šios taisyklės netaikomos, arba Komisijos priimtose šio reglamento įgyvendinimo priemonėse būtų nustatyta kitaip.

3. 8, 9 ir 10 straipsniai gali būti iš dalies keičiami siekiant atsižvelgti į mokslo pažangą vertinant pavojaus lygį, jeigu ši pažanga gali būti įrodyta remiantis atitinkamos mokslinės institucijos atliktu pavojaus vertinimu. Tačiau šiuose straipsniuose įvardyti šalutiniai gyvūniniai produktai negali būti išbraukti iš minėtų sąrašų – gali būti pakeistas tik tokių produktų suskirstymas į kategorijas arba šie sąrašai gali būti papildyti.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytos priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

8 straipsnis

1 kategorijos medžiaga

1 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai:

a) toliau nurodytų gyvūnų kūnai ir visos gyvūnų kūno dalys, įskaitant kailius ir odas:

   i) gyvūnų, įtariamų užsikrėtus USE pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 arba oficialiai patvirtintų užsikrėtus USE;

   ii) vykdant USE likvidavimo priemones nužudytų gyvūnų;

   iii) kitų nei ūkinių ir laukinių gyvūnų, visų pirma įskaitant naminius gyvūnus, zoologijos sodų gyvūnus ir cirko gyvūnus;

▼M1

iv) 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/63/ES dėl mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsaugos ([1]) 3 straipsnyje apibrėžtai (-oms) procedūrai ar procedūroms naudojamų gyvūnų tais atvejais, kai kompetentinga institucija nusprendžia, kad dėl tos (tų) procedūros (-ų) tokie gyvūnai ar kuri nors iš jų kūno dalių gali kelti didelį pavojų žmonių ar kitų gyvūnų sveikatai, nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 3 straipsnio 2 dalies taikymui;

▼B

v) laukinių gyvūnų, įtariamų užsikrėtus žmones ar gyvūnus galinčiomis užkrėsti ligomis;

b) šios medžiagos:

i) specifinės pavojingos medžiagos;

ii) nugaišusių gyvūnų kūnai ar kūnų dalys, kuriuose naikinimo metu esama nurodytų pavojingų medžiagų;

c) šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti iš gyvūnų, kurie buvo neteisėtai gydomi, kaip apibrėžta Direktyvos 96/22/EB 1 straipsnio 2 dalies d punkte arba Direktyvos 96/23/EB 2 dalies b punkte;

d) šalutiniai gyvūniniai produktai, kurių sudėtyje yra Direktyvos 96/23/EB I priedo B grupės 3 punkte išvardytų kitų medžiagų ir aplinkos teršalų, jei tokių likučių kiekis viršija Bendrijos teisės aktais, arba, jeigu jie nepriimti, – nacionaliniais teisės aktais nustatytą leistiną kiekį;

e) šalutiniai gyvūniniai produktai, surinkti valant nuotėkas, kaip reikalaujama pagal 27 straipsnio pirmos pastraipos c punktą priimtas įgyvendinimo taisykles:

i) iš įmonių arba gamyklų, perdirbančių 1 kategorijos medžiagą; arba

ii) iš kitų įmonių arba gamyklų, kuriose šalinamos nurodytos pavojingos medžiagos;

f) maisto atliekos iš tarptautinių maršrutų transporto priemonių;

g) 1 kategorijos medžiagų mišiniai su 2 arba 3 kategorijos arba abiejų šių kategorijų medžiagomis.

9 straipsnis

2 kategorijos medžiagos

2 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai:

a) mėšlas, nemineralizuotas guanas ir virškinamojo trakto turinys;

b) šalutiniai gyvūniniai produktai, surinkti valant nuotėkas, kaip reikalaujama pagal 27 straipsnio pirmos pastraipos c punktą priimtas įgyvendinimo taisykles:

i) iš įmonių arba gamyklų, perdirbančių 2 kategorijos medžiagą, arba

ii) iš skerdyklų, kurios nepaminėtos 8 straipsnio e dalyje;

([1]) OL L 276, 2010 10 20, p. 33.

▼B

c) šalutiniai gyvūniniai produktai, kuriuose yra leistinų cheminių medžiagų likučių ar teršalų, kurių kiekis viršija leistiną, kaip nurodyta Direktyvos 96/23/EB 15 straipsnio 3 dalyje;

d) gyvūninės kilmės produktai, kurie buvo pripažinti netinkamais vartoti žmonėms dėl galimo svetimkūnių buvimo šiuose produktuose;

e) gyvūninės kilmės produktai, išskyrus 1 kategorijos medžiagas, kurie yra:

i) importuoti ar įvežti iš trečiosios valstybės ir neatitinka Bendrijos veterinarijos teisės aktų reikalavimų jų importui ar įvežimui į Bendriją, išskyrus jei pagal Bendrijos teisės aktus leidžiama juos importuoti laikantis specialių apribojimų arba grąžinti juos į trečiąją valstybę; arba

ii) išsiųsti į kitą valstybę narę ir neatitinka Bendrijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų arba nėra leidžiami pagal Bendrijos teisės aktus, išskyrus kai jie yra grąžinami leidus kompetentingai institucijai, atsakingai už kilmės valstybę narę;

f) gyvūnai ir gyvūnų dalys, išskyrus nurodytuosius 8 arba 10 straipsniuose,

i) kurie nebuvo paskersti arba nužudyti žmonių maistui, įskaitant gyvūnus, nužudytus ligų kontrolės tikslais;

ii) vaisiai;

iii) oocitai, embrionai ir sperma, kurie neskirti veisimui; ir

iv) žuvę neišperėti naminiai paukščiai;

g) 2 kategorijos medžiagų mišiniai su 3 kategorijos medžiagomis;

h) gyvūninės kilmės šalutiniai produktai, išskyrus 1 kategorijos ir 3 kategorijos medžiagas.

10 straipsnis

3 kategorijos medžiaga

3 kategorijos medžiagoms priskiriami šie šalutiniai gyvūniniai produktai:

a) gyvūnų skerdenos ir paskerstų arba, medžiojamųjų gyvūnų atveju, nužudytų gyvūnų kūnai arba jų dalys, kurios yra tinkamos vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus, bet nėra skirtos vartoti žmonėms dėl komercinių priežasčių;

b) gyvūnų, paskerstų skerdykloje ir buvusių pripažintų tinkamais žmonių maistui po *ante mortem* patikrinimo, skerdena ir jos dalys arba medžiojamųjų gyvūnų, nužudytų vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus, kūnai ir jų dalys:

▼B

i) gyvūnų, kurie buvo atmesti kaip netinkami vartoti žmonėms pagal Bendrijos teisės aktus, bet kuriems nenustatyti jokie žmonėms ar gyvūnams užkrečiamų ligų požymiai, skerdenos arba kūnai ir jų dalys;

ii) naminių paukščių galvos;

iii) kailiai ir odos, įskaitant jų nuokarpas ir atplaišas, ragai ir pėdos, įskaitant pirštikaulius, riešo ir delno kaulus, čiurnos ir pado kaulus:

— kitų gyvūnų, nei atrajojančiųjų, kuriems reikia atlikti USE tyrimus, ir

— atrajotojų, kurie buvo ištirti ir tyrimo rezultatas buvo neigiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnio 1 dalį;

iv) kiaulių šeriai;

v) plunksnos;

c) naminių paukščių ir kiškinių gyvūnų, paskerstų ūkyje, šalutiniai gyvūniniai produktai, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 1 straipsnio 3 dalies d punkte, jeigu jiems nepasireiškė ligų, kuriomis gali užsikrėsti žmonės ar gyvūnai, požymiai;

d) gyvūnų, kuriems nepasireiškia jokios ligos, kuria per kraują galima užkrėsti žmones ir gyvūnus, klinikiniai požymiai, kraujas, gautas iš toliau išvardytų gyvūnų, paskerstų skerdykloje po to, kai jie buvo pripažinti tinkamais skersti žmonėms vartoti atlikus *ante mortem* patikrinimą pagal Bendrijos teisės aktus:

i) kitų gyvūnų, nei atrajojančiųjų, kuriems reikia atlikti USE tyrimus; ir

ii) atrajojančiųjų gyvūnų, kurie buvo ištirti ir tyrimo rezultatas buvo neigiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnio 1 dalį;

e) šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti gaminant žmonėms vartoti skirtus produktus, įskaitant kaulus, iš kurių pašalinti riebalai, spirgai ir centrifuguojant arba separuojant pieną gautos nuosėdos;

f) gyvūninės kilmės produktai arba maisto produktai, kurių sudėtyje yra gyvūninės kilmės produktų, kurie dėl komercinių priežasčių, gamybos problemų, pakuotės defektų ar kitų trūkumų, nekeliančių pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai, nebėra skirti vartoti žmonėms;

g) naminių gyvūnų ėdalas ir gyvūninės kilmės pašarai arba pašarai, kurių sudėtyje yra šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių, kurie dėl komercinių priežasčių, gamybos problemų, pakuotės defektų ar kitų trūkumų, nekeliančių pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai, nebėra skirti vartoti žmonėms;

▼B

h) kraujas, placenta, vilna, plunksnos, plaukai, ragai, kanopų drožlės ir žalias pienas, gauti iš gyvų gyvūnų, kurie nėra skirti nedelsiant paskersti ir kuriems nepasireiškia jokie per tą produktą užkrečiamos žmonių ar gyvūnų ligos požymiai;

i) vandens gyvūnai, išskyrus jūros žinduolius, kuriems nepasireiškia jokios ligos, kuria gali užsikrėsti žmonės ar gyvūnai, požymiai, ir tokių gyvūnų dalys;

j) vandens gyvūnų šalutiniai produktai iš įmonių arba gamyklų, gaminančių žmonėms vartoti skirtus produktus;

k) medžiagos, gautos iš gyvūnų, kuriems nepasireiškė jokios ligos, kuria per šį produktą galima užkrėsti žmones ar gyvūnus, klinikiniai požymiai:

i) vėžiagyvių kriauklės su minkštuoju audiniu ar mėsa;

ii) iš sausumos gyvūnų gautos medžiagos:

— peryklų šalutiniai produktai,

— kiaušiniai,

— kiaušinių šalutiniai produktai, įskaitant kiaušinių lukštus;

iii) dėl komercinių priežasčių nužudyti vienadieniai viščiukai;

l) vandens ir sausumos bestuburiai, išskyrus žmonėms ar gyvūnams patogeniškas rūšis;

m) *Rodentia* ir *Lagomorpha* būrių gyvūnai ir jų dalys, išskyrus 8 straipsnio a punkto iii, iv ir v papunkčiuose nurodytas 1 kategorijas medžiagas ir 9 straipsnio a–g punktuose nurodytas 2 kategorijos medžiagas;

n) kailiai ir odos, kanopos, plunksnos, vilna, ragai, plaukai ir kailiai, gauti iš gyvūnų, kuriems nepasireiškė jokie per šiuos produktus užkrečiamų žmonių ar gyvūnų ligų klinikiniai požymiai, išskyrus nurodytus šio straipsnio b punkte;

o) gyvūnų, kuriems nepasireiškė jokie ligos, kuria per šį produktą gali užsikrėsti žmonės ir gyvūnai, požymiai, ir paskerstų skerdykloje bei pripažintų tinkamais skersti žmonėms vartoti atlikus *ante mortem* patikrinimą pagal Bendrijos teisės aktus, riebalinis audinys;

▼B

p) maisto atliekos, išskyrus nurodytas 8 straipsnio f punkte.

II SKYRIUS

Šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių šalinimas bei naudojimas

1 skirsnis

Naudojimo apribojimai

11 straipsnis

Naudojimo apribojimai

1. Šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimo draudimo atvejai:

a) draudžiama šerti tam tikros rūšies sausumos gyvūnus, išskyrus kailinius, perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių gyvūnų kūnų ar jų dalių;

b) draudžiama šerti ūkinius gyvūnus, išskyrus kailinius, maisto atliekomis arba pašarinėmis žaliavomis, kuriose yra arba kurios gautos iš maisto atliekų gautų medžiagų;

c) draudžiama šerti ūkinius gyvūnus žole, arba juos tiesiogiai ganant arba juos šeriant nupjauta žole, dirvoje, kuri buvo tręšiama organinėmis trąšomis ar dirvožemį gerinančiomis medžiagomis, išskyrus mėšlą, nebent ganymas ar šienavimas vyksta pasibaigus laukimo laikotarpiui, kuriuo užtikrinama tinkama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė ir kuris yra ne trumpesnis kaip 21 diena; ir

d) draudžiama šerti ūkiuose augintas žuvis perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių ūkiuose augintų žuvų kūnų ar kūno dalių.

2. Galima nustatyti priemones dėl:

a) patikrinimo ir kontrolės, atliekamų siekiant užtikrinti 1 dalyje nurodytų draudimų taikymą, įskaitant aptikimo metodus ir testus, naudojamus patikrinti, ar esama medžiagų, gaunamų iš tam tikrų rūšių gyvūnų, ir ar nustatytos 1 dalies a ir d punktuose nurodytų perdirbtų gyvūninių baltymų nedidelių kiekių, kurie atsirado dėl atsitiktinės ir neišvengiamos taršos, ribinės vertės;

b) kailinių gyvūnų šėrimo perdirbtais gyvūniniais baltymais, gautais iš tų pačių rūšių gyvūnų kūnų ar jų dalių sąlygų; bei

c) ūkinių gyvūnų šėrimo žole iš dirvos, kuri buvo tręšiama organinėmis trąšomis ar dirvožemį gerinančiomis medžiagomis, sąlygų, ypač dėl 1 dalies c punkte nurodyto laukimo laikotarpio keitimo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

2 skirsnis

Šalinimas ir naudojimas

12 straipsnis

1 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

1 kategorijos medžiagos:

a) šalinamos kaip atliekos deginant:

i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba

ii) po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat pažymint gaunamą medžiagą;

b) utilizuojamos arba šalinamos bendrai deginant, jei 1 kategorijos medžiaga yra atliekos:

i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba

ii) po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat pažymint gaunamą medžiagą;

c) kita 1 kategorijos medžiaga nei 8 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytos medžiagos šalinama perdirbant taikant sterilizaciją slėgiu, nuolat pažymint gaunamą medžiagą ir užkasant patvirtintame sąvartyne;

d) 1 kategorijos medžiagos, nurodytos 8 straipsnio f punkte, šalinamos užkasant patvirtintame sąvartyne;

e) naudojamos deginimui kaip iš anksto perdirbti arba neperdirbti degalai; arba

f) naudojamos 33, 34 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai specialiu režimu, nustatytu tuose straipsniuose.

13 straipsnis

2 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

2 kategorijos medžiagos:

a) šalinamos kaip atliekos deginant:

i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba

ii) po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat pažymint gaunamą medžiagą;

b) utilizuojamos arba šalinamos bendrai deginant, jei 2 kategorijos medžiaga yra atliekos:

i) tiesiogiai be išankstinio perdirbimo; arba

ii) po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu, jeigu taip reikalauja kompetentinga institucija, ir nuolat pažymint gaunamą medžiagą;

c) šalinamos patvirtintame sąvartyne po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu ir nuolat žymint gaunamą medžiagą;

▼B

d) naudojamos gaminti organines trąšas ar dirvožemį gerinančias medžiagas, kurios bus tiekiamos rinkai pagal 32 straipsnį po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu ir, kai reikia, nuolat pažymint gautą medžiagą;

e) paverčiamos kompostu arba transformuojamos į biologines dujas:

i) po perdirbimo taikant sterilizaciją slėgiu ir pažymint gautą medžiagą nuolatiniu ženklu; arba

ii) mėšlas, virškinamasis traktas ir jo turinys, pienas, produktai pieno pagrindu, priešpienis, kiaušiniai ir kiaušinių produktai, jei kompetentinga institucija nelaiko jų keliančiais kokių nors rimtų užkrečiamųjų ligų platinimo pavojų, perdirbti iš anksto arba neperdirbti;

f) mėšlas, virškinamojo trakto turinys, atskirtas nuo virškinamojo trakto, pienas, produktai pieno pagrindu ir priešpienis naudojami dirvai tręšti neperdirbti, jei kompetentinga institucija mano, kad jie nekelia užkrečiamųjų ligų perdavimo žmonėms arba gyvūnams pavojaus;

g) iš vandens gyvūnų gauta medžiaga paverčiama silosu, kompostu arba transformuojama į biologines dujas;

h) naudojamos deginimui kaip iš anksto perdirbti arba neperdirbti degalai; arba

i) naudojamos 33, 34 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai pagal tuose straipsniuose nustatytus reikalavimus.

14 straipsnis

3 kategorijos medžiagų šalinimas ir naudojimas

3 kategorijos medžiagos:

a) šalinamos kaip atliekos deginant, jas iš anksto perdirbus arba neperdirbus;

b) utilizuojamos arba šalinamos bendrai deginant, jas iš anksto perdirbus arba neperdirbus, jei 3 kategorijos medžiaga yra atliekos;

c) šalinamos patvirtintame sąvartyne po perdirbimo;

d) perdirbamos, išskyrus 3 kategorijos medžiagas, kurios pasikeitė dėl suirimo ar sugedimo taip, kad naudojamos produkte, pradėjo kelti nepriimtiną pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, ir naudojamos:

i) ūkinių gyvūnų, išskyrus kailinius, pašarams, kurie bus tiekiami rinkai pagal 31 straipsnį, gaminti, išskyrus 10 straipsnio n, o ir p punktuose nurodytas medžiagas;

ii) kailinių gyvūnų pašarams, kurie bus tiekiami rinkai pagal 36 straipsnį, gaminti;

iii) naminių gyvūnų ėdalui, kuris bus tiekiamas rinkai pagal 35 straipsnį, gaminti; arba

▼B

iv) organinėms trąšoms ar dirvožemį gerinančioms medžiagoms, tiekiamoms rinkai pagal 32 straipsnį, gaminti;

e) naudojamos naminių gyvūnų ėdalo žaliavai, kuri bus tiekiama rinkai pagal 35 straipsnį, gaminti;

f) paverčiamos kompostu arba transformuojamos į biologines dujas;

g) iš vandens gyvūnų gauta medžiaga paverčiama silosu, kompostu arba transformuojama į biologines dujas;

h) vėžiagyvių kriauklės, išskyrus nurodytąsias 2 straipsnio 2 dalies f punkte, ir kiaušinių lukštai naudojami kompetentingos įstaigos nustatytomis sąlygomis, kurios leidžia išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai;

i) naudojamos deginimui kaip iš anksto perdirbti arba neperdirbti degalai;

j) naudojamos 33, 34 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti ir tiekiamos rinkai pagal tuose straipsniuose nustatytus reikalavimus;

k) maisto atliekos, nurodytos 10 straipsnio p punkte, perdirbamos taikant sterilizaciją slėgiu, perdirbamos taikant 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytus metodus, paverčiamos kompostu arba transformuojamos į biologines dujas; arba

l) žalias pienas, priešpienis ir jų gaminiai naudojami dirvai tręšti neperdirbti, jei kompetentinga institucija mano, kad jie nekelia užkrečiamųjų ligų perdavimo žmonėms arba gyvūnams pavojaus.

15 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Šiam skirsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) specialių medžiagos, kuri atsiranda laivuose išdorojus žuvis ir turi užkrečiamos žmonių ligos požymių, įskaitant parazitus, tvarkymo ir šalinimo sąlygų;

b) šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo metodų, išskyrus sterilizaciją slėgiu, visų pirma, dėl parametrų, taikomų naudojant šiuos perdirbimo metodus, ypač laiko, temperatūros, slėgio ir dalelių dydžio;

c) šalutinių gyvūninių produktų, įskaitant maisto atliekas, transformavimo į biologines dujas ar kompostą parametrų;

d) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių deginimo ir bendro deginimo sąlygų;

▼B

e) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių deginimo sąlygų;

f) šalutinių gyvūninių produktų, nurodytų 10 straipsnio c punkte, gamybos ir tvarkymo sąlygų;

g) iš vandens gyvūnų gautų medžiagų pavertimo silosu;

h) nepanaikinamo šalutinių gyvūninių produktų žymėjimo;

i) tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų, organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų naudojimo dirvai tręšti;

j) tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų naudojimo ūkiniams gyvūnams šerti; ir

k) pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai lygio dėl tam tikros medžiagos, kuri laikoma nepriimtina, kaip nurodyta 14 straipsnio d punkte, nustatymo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Iki bus priimtos taisyklės, nurodytos:

a) 1 dalies pirmos pastraipos c, f ir g punktuose, valstybės narės gali priimti arba palikti galioti nacionalines taisykles dėl:

   i) 10 straipsnio c punkte nurodytų šalutinių gyvūninių produktų gamybos ir tvarkymo sąlygų;

   ii) 10 straipsnio p punkte nurodytų šalutinių gyvūninių produktų transformacijos; ir

   iii) iš vandens gyvūnų gautų medžiagų pavertimo silosu.

b) 1 dalies pirmos pastraipos a punkte, tame punkte nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai gali būti šalinami jūroje, nepažeidžiant Bendrijos aplinkosaugos teisės aktų.

3 skirsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos

16 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypstant nuo 12, 13 ir 14 straipsnių, šalutiniai gyvūniniai produktai gali būti:

a) 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytų šalutinių gyvūninių produktų atveju – tvarkomi ir šalinami laikantis pagal tą punktą nustatytų specialių sąlygų;

b) naudojami moksliniams tyrimams ir kitiems specialiems tikslams pagal 17 straipsnį;

c) 18 straipsnyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų atveju – naudojami specialiems šėrimo tikslams pagal tą straipsnį;

d) 19 straipsnyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų atveju – šalinami pagal tą straipsnį;

▼B

e) šalinami ar naudojami taikant alternatyvius metodus, kuriuos buvo leista naudoti pagal 20 straipsnį, remiantis parametrais, kurie gali apimti sterilizaciją slėgiu ir kitus šio reglamento reikalavimus arba jo įgyvendinimo priemones;

f) 2 ir 3 kategorijų medžiagų atveju – leidus kompetentingai institucijai, naudojamos biodinaminiams preparatams gaminti ir naudoti dirvoje, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 1 dalies c punkte;

g) 3 kategorijos medžiagos atveju – leidus kompetentingai institucijai, naudojamos naminiams gyvūnams šerti;

h) šalutinių gyvūninių produktų, išskyrus 1 kategorijos medžiagą, kurie šalinami atliekant chirurgines intervencijas gyviems gyvūnams arba gyvūnų vedimo ūkyje metu, atveju ir, leidus kompetentingai institucijai, šalinami ūkyje.

17 straipsnis

Moksliniai tyrimai ir kiti specialūs tikslai

1. Nukrypdama nuo 12, 13 ir 14 straipsnių, kompetentinga institucija gali leisti naudoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius parodose ir meniniais, diagnostikos, švietimo ar mokslinių tyrimų tikslais tokiomis sąlygomis, kuriomis užtikrinama pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė.

Šios sąlygos yra:

a) draudimas vėliau naudoti šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius kitais tikslais; ir

b) pareiga saugiai pašalinti šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius arba prireikus grąžinti juos į jų kilmės vietą.

2. Jeigu kyla pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai ir reikia patvirtinti visoje Bendrijos teritorijoje taikytinas priemones, visų pirma, naujų pavojų atveju, gali būti nustatyti suderinti 1 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių importo bei naudojimo reikalavimai. Šie reikalavimai gali būti sandėliavimo, pakavimo, identifikavimo, transportavimo ir šalinimo reikalavimai.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

18 straipsnis

Specialioji šėrimo paskirtis

1. Nukrypdama nuo 13 ir 14 straipsnių, kompetentinga institucija gali leisti, laikydamasi sąlygų, kuriomis užtikrinama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė, surinkti ir naudoti 2 kategorijos medžiagas, jei jos gautos iš gyvūnų, kurie nebuvo nužudyti ar nenugaišo dėl esamos arba įtariamos žmonėms ar gyvūnams užkrečiamos ligos, o 3 kategorijos medžiagas panaudoti šerti:

a) zoologijos sodų gyvūnus;

b) cirko gyvūnus;

c) roplius ir plėšriuosius paukščius, išskyrus zoologijos sodų ir cirko gyvūnus;

d) kailinius gyvūnus;

e) laukinius gyvūnus;

f) pripažintų šunų veisyklų ar skalikų rujų šunis;

g) šunis ir kates priglaudose;

h) lervas ir kirminus, naudojamus žvejybos masalui.

2. Nukrypdama nuo 12 straipsnio, kompetentinga institucija gali leisti, laikydamasi šio straipsnio 3 dalyje išdėstytų sąlygų:

a) šerti zoologijos sodų gyvūnus 1 kategorijos medžiagomis, nurodytomis 8 straipsnio b punkto ii papunktyje, ir medžiagomis, gautomis iš zoologijos sodų gyvūnų; ir

b) šerti nykstančių ar saugomų rūšių maitlesius paukščius ir kitų rūšių gyvūnus, gyvenančius savo natūralioje buveinėje, siekiant skatinti biologinę įvairovę 1 kategorijos medžiagomis, nurodytomis 8 straipsnio b punkto ii papunktyje.

3. Šiam straipsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) sąlygų, kuriomis leidžiamas 1 dalyje nurodytas surinkimas ir naudojimas, susijęs su 2 ir 3 kategorijos medžiagų judėjimu, saugojimu ir naudojimu gyvūnams šerti, įskaitant naujų pavojų atvejus; ir

b) sąlygų, kuriomis tam tikrais atvejais nukrypstant nuo 21 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis 1 kategorijos medžiagomis, gali būti leidžiama šerti gyvūnus, įskaitant:

i) nykstančių ar saugomų rūšių maitlesius paukščius ir kitų rūšių gyvūnus tam tikrose valstybėse narėse, kurie gali būti šeriami tokiomis medžiagomis;

ii) priemones, kuriomis siekiama išvengti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai.

▼B

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

19 straipsnis

Surinkimas, vežimas ir šalinimas

1. Nukrypdama nuo 12, 13, 14 ir 21 straipsnių, kompetentinga institucija gali leisti šalinti taikant šiuos būdus:

a) užkasant nugaišusius naminius gyvūnus ir arklinių šeimos gyvūnus;

b) deginant arba užkasant vietoje arba kitomis priemonėmis oficialiai prižiūrint, kad būtų išvengta pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimo 8 straipsnio a punkto v papunktyje ir 8 straipsnio b punkto ii papunktyje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, 2 ir 3 kategorijų medžiagas atokiose vietovėse;

c) deginant arba užkasant vietoje ar kitomis priemonėmis, oficialiai prižiūrint ir taip užkertant kelią pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimui, 8 straipsnio b punkto ii papunktyje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, 2 ir 3 kategorijų medžiagas vietovėse, kurios yra praktiškai neprieinamos arba kurios gali būti prieinamos tik dėl geografinių ar klimatinių priežasčių arba stichinės nelaimės, kuri keltų pavojų surinkimą atliekančių darbuotojų sveikatai ir saugai arba kai prieinamumas sąlygotų būtinumą taikyti neproporcingas surinkimo priemones;

d) taikant kitas priemones nei deginimas ar užkasimas vietoje, oficialiai prižiūrint, 2 ir 3 kategorijų medžiagas, nekeliančias pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kai medžiagų kiekiai yra ne didesni nei konkretus kiekis per savaitę ir jie nustatomi atsižvelgiant į vykdomos veiklos pobūdį bei atitinkamų šalutinių gyvūninių produktų kilmės rūšis;

e) deginant arba užkasant vietoje sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimo, šalutinius gyvūninius produktus, išskyrus 8 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytas 1 kategorijos medžiagas, jeigu yra ligos, apie kurią būtina pranešti, protrūkis, jei gabenimas į artimiausią patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo ar šalinimo įmonę padidintų pavojaus sveikatai išplitimo galimybę arba, didesnio masto epizootinės ligos protrūkio atveju, reikštų, kad tokių įmonių pajėgumai buvo viršyti; ir

f) deginant arba užkasant šalutinius bičių ir bitininkystės produktus vietoje sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai plitimo.

2. Tam tikros rūšies gyvūnų populiacijos dydis 1 dalies b punkte nurodytose atokiose vietovėse negali viršyti šios rūšies gyvūnų populiacijos atitinkamoje valstybėje narėje maksimalios procentinės dalies.

▼B

3. Valstybės narės teikia Komisijai informaciją apie:

a) vietoves, kurias jos priskiria prie atokių ir kurioms būtų galima taikyti 1 dalies b punkto nuostatas, tokio priskyrimo priežastis bei atnaujinamą informaciją apie bet kokius tokio suskirstymo pakeitimus; ir

b) naudojimąsi 1 dalies c ir d punktuose numatytais leidimais dėl 1 ir 2 kategorijų medžiagų.

4. Šiam straipsniui įgyvendinti nustatomos priemonės dėl:

a) sąlygų, kuriomis siekiama užtikrinti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę, jei deginama ir užkasama vietoje;

b) maksimalios 2 dalyje nurodytos gyvūnų populiacijos procentinės dalies;

c) šalutinių gyvūninių produktų kiekio atsižvelgiant į vykdomos veiklos pobūdį ir kilmės rūšis, kaip nurodyta 1 dalies d punkte; ir

d) 1 dalies e punkte nurodytų ligų sąrašo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4 skirsnis

Alternatyvūs metodai

20 straipsnis

Leidimas naudoti alternatyvius metodus

1. Leidimo naudoti šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių naudojimo arba šalinimo alternatyvius metodus išdavimo procedūrą gali inicijuoti Komisija arba valstybė narė ar suinteresuotoji šalis, kuriai gali atstovauti kelios suinteresuotosios šalys, pateikdamos paraiška.

2. Suinteresuotosios šalys paraiškas siunčia valstybės narės, kurioje jos numato naudoti alternatyvius metodus, kompetentingai institucijai.

Kompetentinga institucija per du mėnesius nuo išsamios paraiškos gavimo dienos įvertina, ar paraiška atitinka 10 dalyje nurodytą standartinę paraiškų formą.

3. Kompetentinga institucija perduoda valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių paraiškas kartu su vertinimo ataskaita EMST ir praneša apie tai Komisijai.

4. Komisija, pradėjusi leidimų išdavimo procedūrą, savo vertinimo ataskaitą perduoda EMST.

▼B

5. EMST per šešis mėnesius nuo išsamios paraiškos gavimo dienos įvertina, ar naudojant pateiktą metodą būtų užtikrinta, kad pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai:

a) bus kontroliuojamas taip, kad nedidėtų, kol produktai bus pašalinti pagal šį reglamentą arba jo įgyvendinimo priemones; arba

b) jis sumažės bent tiek, kiek atitinkamos kategorijos šalutinių gyvūninių produktų keliamas pavojus sumažėja naudojant pagal 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą nustatytus perdirbimo metodus.

EMST pareiškia nuomonę dėl pateiktos paraiškos.

6. Tinkamai pagrįstais atvejais, kai EMST paprašo pareiškėjo papildomos informacijos, 5 dalyje nurodytas laikotarpis gali būti pratęstas.

Pasikonsultavusi su Komisija arba pareiškėju, EMST nustato terminą, per kurį jai turi būti pateikta ši informacija, ir atitinkamai praneša Komisijai bei pareiškėjui apie reikalingą papildomą laikotarpį.

7. Jei pareiškėjai pageidauja pateikti papildomos informacijos savo iniciatyva, šią informaciją jie tiesiogiai išsiunčia EMST.

Tokiu atveju 5 dalyje nurodytas laikotarpis nėra pratęsiamas.

8. EMST pareiškia savo nuomonę Komisijai, pareiškėjui ir atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai.

9. Per tris mėnesius nuo EMST nuomonės gavimo dienos, ir atsižvelgusi į tą nuomonę, Komisija informuoja pareiškėją apie siūlomą priimti priemonę pagal 11 dalį.

10. Standartinė paraiškų dėl alternatyvių metodų naudojimo forma turi būti priimta pagal 52 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

11. Gavusi EMST nuomonę, Komisija priima:

a) priemonę, pagal kurią leidžiama taikyti alternatyvų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių naudojimo ar šalinimo metodą; arba

b) priemonę, pagal kurią neleidžiama naudoti tokio alternatyvaus metodo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ŪKIO SUBJEKTŲ PAREIGOS

I SKYRIUS

Bendrosios pareigos

1 skirsnis

Surinkimas, vežimas ir atsekamumas

21 straipsnis

Surinkimas, kategorijos nustatymas ir gabenimas

1. Ūkio subjektai nedelsdami surenka, identifikuoja ir veža šalutinius gyvūninius produktus pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai išvengti leidžiančiomis sąlygomis.

2. Ūkio subjektai užtikrina, kad šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius gabenimo metu lydi prekybos dokumentas arba, jei to reikalaujama pagal šį reglamentą arba pagal 6 dalį priimtą priemonę, sveikumo sertifikatas.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos kompetentinga institucija gali leisti vežti mėšlą tarp dviejų tame pačiame ūkyje esančių punktų ar tarp ūkių ir mėšlo naudotojų toje pačioje valstybėje narėje be prekybos dokumento ar sveikumo sertifikato.

3. Gabenamus šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius lydinčiuose prekybos dokumentuose ir sveikumo sertifikatuose turi būti bent informacija apie šių produktų kilmę, paskirties vietą ir kiekį, šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių aprašas bei jų žymėjimo, jei tokio žymėjimo reikia pagal šį reglamentą, aprašas.

Vis dėlto jei šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai gabenami vienos valstybės narės teritorijoje, šios valstybės narės kompetentinga įstaiga gali leisti perduoti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją taikydama alternatyvią sistemą.

4. 3 kategorijos maisto atliekas ūkio subjektai turi surinkti, gabenti ir šalinti vadovaudamiesi Direktyvos 2008/98/EB 13 straipsnyje numatytomis nacionalinėmis priemonėmis.

5. Pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą patvirtinamos šios priemonės:

a) prekybos dokumentų, kuriuos reikia pridėti prie gabenamų šalutinių gyvūninių produktų, pavyzdžiai; ir

b) sveikumo sertifikatų pavyzdžiai ir sąlygos, pagal kurias jie turi lydėti gabenamus šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius.

▼B

6. Šiam straipsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) atvejų, kai reikalingas sveikumo sertifikatas, atsižvelgiant į tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų visuomenės ir gyvūnų sveikatai keliamą pavojų;

b) atvejų, kai nukrypstant nuo 2 dalies 1 pastraipos ir atsižvelgiant į nedidelį tam tikrų šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių visuomenės ir gyvūnų sveikatai keliamą pavojų, šiuos gaminius galima gabenti be šioje dalyje nurodytų dokumentų ar sertifikatų;

c) identifikavimo reikalavimų, įskaitant ženklinimą, ir įvairių kategorijų šalutinių gyvūninių produktų atskyrimo gabenimo metu reikalavimų; ir

d) sąlygų išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kylančio šalutinių gyvūninių produktų surinkimo ir vežimo metu, įskaitant šių produktų saugaus gabenimo reikalavimus dėl talpyklų, transporto priemonių ir pakuočių medžiagų.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

22 straipsnis

Atsekamumas

1. Asmenys, siunčiantys, vežantys ar gaunantys šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, saugo prekių siuntų ir susijusių prekybos dokumentų arba sveikumo sertifikatų duomenis.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu buvo leista gabenti šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius be prekybos dokumentų arba sveikumo sertifikatų pagal 21 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą arba pagal įgyvendinimo priemones, priimtas remiantis 21 straipsnio 6 dalies b punktu.

2. 1 dalyje nurodyti ūkio subjektai taiko sistemas ir procedūras, skirtas nustatyti:

a) kitus ūkio subjektus, kuriems buvo tiekiami jų šalutiniai gyvūniniai produktai arba jų gaminiai; ir

b) ūkio subjektus, kurie tiekė tuos produktus.

Ši informacija pateikiama kompetentingoms institucijoms, jei jos to paprašo.

3. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti priimtos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą, visų pirma dėl:

a) kompetentingoms institucijoms teikiamos informacijos;

▼B

b) laikotarpio, kuriuo ši informacija turi būti saugoma.

2 Skirsnis

Registracija ir patvirtinimas

23 straipsnis

Ūkio subjektų, įmonių ir gamyklų registracija

1. Kad būtų įregistruoti, ūkio subjektai:

a) prieš pradėdami veiklą praneša kompetentingai institucijai apie savo kontroliuojamas įmones arba gamyklas, kurios dalyvavo bet kuriuo šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių gamybos, gabenimo, tvarkymo, perdirbimo, sandėliavimo, tiekimo rinkai, platinimo, naudojimo arba šalinimo etapu;

b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

i) jų kontroliuojamų šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių kategorija;

ii) vykdomos veiklos naudojant šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius pobūdis.

2. Ūkio subjektai pateikia kompetentingai institucijai naujausią informaciją apie bet kurią jų kontroliuojamą įmonę arba gamyklą, kaip nurodyta 1 dalies a punkte, įskaitant informaciją apie visus reikšmingus veiklos pasikeitimus, pvz., esamos įmonės arba gamyklos uždarymą.

3. Išsamios 1 dalyje nurodytos registracijos taisyklės gali būti priimtos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, registracijos tikslais nereikia pranešti apie veiklą, kurią vykdo šalutinius gyvūninius produktus gaminančios įmonės, kurios jau buvo patvirtintos ir įregistruotos pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004 arba Reglamentą (EB) Nr. 853/2004; ir apie veiklą, kurią vykdančios įmonės arba gamyklos jau buvo patvirtintos pagal šio reglamento 24 straipsnį.

Ta pati nukrypti leidžianti nuostata taikoma veiklai, susijusiai tik su šalutinių gyvūninių produktų gamyba vietoje ir vykdomai ūkiuose arba kitose patalpose, kuriose auginami, veisiami arba prižiūrimi gyvūnai.

24 straipsnis

Įmonių ir gamyklų patvirtinimas

1. Ūkio subjektai užtikrina, kad jų kontroliuojamos įmonės arba gamyklos būtų patvirtintos kompetentingos institucijos, kai tokios įmonės arba gamyklos verčiasi šia vienos ar kelių rūšių veikla:

a) šalutinių gyvūninių produktų perdirbimas taikant sterilizaciją slėgiu, naudodamos 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytus perdirbimo metodus arba alternatyvius metodus, kuriems suteiktas leidimas pagal 20 straipsnį;

▼B

b) atliekomis laikomų šalutinių gyvūninių produktų šalinimas deginant; tai netaikoma įmonėms arba gamykloms, kurios turi leidimą vykdyti veiklą pagal Direktyvą 2000/76/EB;

c) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių šalinimas arba utilizavimas, jei jie yra atliekos, bendrai deginant; tai netaikoma įmonėms arba gamykloms, kurios turi leidimą vykdyti veiklą pagal Direktyvą 2000/76/EB;

d) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių naudojimas kurui;

e) naminių gyvūnų ėdalo gamyba;

f) organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų gamyba;

g) šalutinių gyvūninių produktų ir (arba) jų gaminių transformavimas į biologines dujas ar kompostą;

h) šalutinių gyvūninių produktų tvarkymas juos surinkus, atliekant tokias operacijas kaip rūšiavimas, pjaustymas, atšaldymas, užšaldymas, sūdymas, kailio ir odos lupimas arba nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimas;

i) šalutinių gyvūninių produktų sandėliavimas;

j) šalutinių gyvūninių produktų gaminių sandėliavimas ketinant juos:

   i) pašalinti sąvartyne, sudeginti, utilizuoti arba pašalinti bendrai deginant;

   ii) naudoti kurui;

   iii) naudoti pašarams; tai netaikoma įmonėms arba gamykloms, patvirtintoms ir įregistruotoms pagal Reglamentą (EB) Nr. 183/2005;

   iv) naudoti organinėms trąšoms ir dirvožemį gerinančioms medžiagoms, išskyrus laikymą tiesioginio naudojimo vietoje.

2. 1 dalyje nurodytame patvirtinime nurodoma, ar įmonė arba gamykla yra patvirtinta ir gali vykdyti veiklą, susijusią su šiais šalutiniais gyvūniniais produktais ir (arba) jų gaminiais:

a) konkrečios 8, 9 ar 10 straipsnyje nurodytos kategorijos produktai; arba

b) kelių 8, 9 ar 10 straipsnyje nurodytų kategorijų produktai, nurodant, ar tokia veikla atliekama:

   i) nuolat laikantis griežto atskyrimo sąlygų, taip apsaugant nuo bet kokio pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, arba

   ii) laikinai laikantis sąlygų, apsaugančių nuo užterštumo, siekiant užpildyti tokių produktų tvarkymo pajėgumų stygių, atsiradusį dėl:

      — didelio masto epizootinės ligos protrūkio, arba

      — kitų neįprastų ir nenuspėjamų aplinkybių.

▼B

25 straipsnis

Bendrieji higienos reikalavimai

1. Ūkio subjektai užtikrinta, kad jų kontroliuojamos įmonės arba gamyklos, vykdančios 24 straipsnio 1 dalies a ir h punktuose nurodytą veiklą:

a) būtų įrengtos taip, kad būtų lengvai valomos ir dezinfekuojamos, ir kad tam tikrais atvejais grindys būtų paklotos taip, kad nutekėtų skysčiai;

b) turėtų pakankamai asmens higienos patalpų, t. y. darbuotojams skirtų tualetų, persirengimo kambarių ir praustuvių;

c) taikytų tinkamas apsaugos nuo kenkėjų, pvz., vabzdžių, graužikų ir paukščių, priemones;

d) tinkamai prižiūrėtų įtaisus ir įrenginius bei užtikrintų, kad matavimo įranga būtų reguliariai kalibruojama; ir

e) būtų nustačiusios tinkamą konteinerių ir transporto priemonių valymo ir dezinfekavimo tvarką, padedančią išvengti užteršimo.

2. Visi 1 dalyje nurodytoje įmonėje arba gamykloje dirbantys asmenys turi nešioti tinkamus, švarius ir, kai būtina, apsauginius drabužius.

Tam tikrais atvejais konkrečioje įmonėje arba gamykloje:

a) nešvariajame sektoriuje dirbantys asmenys neturi patekti į švarųjį sektorių nepasikeitę savo darbo drabužių ir avalynės arba jų neišdezinfekavę;

b) draudžiama nešti įrangą ir mašinas iš nešvariojo sektoriaus į švarųjį prieš tai pirmojo neišvalius ir neišdezinfekavus; ir

c) ekonominės veiklos operatorius nustato asmenų judėjimo tvarką, kad būtų galima kontroliuoti jų judėjimą ir nurodyti, kaip tinkamai naudoti apavo ir ratų plovyklas.

3. Įmonėse arba gamyklose, vykdančiose 24 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą veiklą:

a) šalutiniai gyvūniniai produktai tvarkomi taip, kad būtų išvengta užteršimo pavojaus;

b) šalutiniai gyvūniniai produktai perdirbami kaip įmanoma greičiau. Perdirbti šalutinių gyvūninių produktų gaminiai tvarkomi ir sandėliuojami taip, kad būtų išvengta užteršimo pavojaus;

c) tam tikrais atvejais perdirbant šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius kiekviena šalutinio gyvūninio produkto ir jo gaminių dalis tvarkoma tam tikroje temperatūroje tam tikrą laiką ir išvengiama pakartotinio užteršimo pavojaus;

▼B

d) ūkio subjektai reguliariai tikrina taikomus parametrus, ypač temperatūrą, slėgį, laiką, dalelių dydį, jei įmanoma, automatiniais prietaisais;

e) nustatoma ir dokumentais patvirtinama visų įmonės arba gamyklos patalpų valymo tvarka;

26 straipsnis

Šalutinių gyvūninių produktų tvarkymas maisto sektoriaus įmonėse

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai tvarkomi, perdirbami ir sandėliuojami pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 4 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 852/2004 6 straipsnį patvirtintose arba įregistruotose įmonėse ar gamyklose tokiomis sąlygomis, kuriomis galima išvengti kryžminio užteršimo, ir, jei reikia, specialioje tam tikslui skirtoje įmonės ar gamyklos dalyje.

2. Želatinos ir kolageno, neskirtų vartoti žmonėms, gamybos žaliavos gali būti saugomos, tvarkomos arba perdirbamos specialų leidimą pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo XIV skirsnio I skyriaus 5 punktą ir XV skirsnio I skyriaus punktą gavusiose įmonėse, jeigu ligos plitimo pavojaus išvengiama atskyrus šias žaliavas nuo žaliavų, skirtų gyvūniniams produktams gaminti.

3. 1 ir 2 dalys taikomos nedarant poveikio konkretesnių reikalavimų, nustatytų Bendrijos veterinarijos teisės aktuose taikymui.

27 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Šiam skirsniui ir šio skyriaus 1 skirsniui įgyvendinti nustatomos priemonės dėl:

a) infrastruktūros ir įrangos reikalavimų, taikomų įmonėse ir gamyklose;

b) higienos reikalavimų, taikomų visoms šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių tvarkymo rūšims, įskaitant priemones, kuriomis keičiami 25 straipsnio 1 dalyje įmonėms arba gamykloms nustatyti higienos reikalavimai;

c) šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių tvarkymo, apdorojimo, transformavimo, perdirbimo ir sandėliavimo sąlygų bei techninių reikalavimų, ir nuotekų valymo sąlygų;

d) įrodymų, kuriuos ūkio subjektas turi pateikti šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių apdorojimo, transformavimo ir perdirbimo procesų patvirtinimo tikslais, kad jie gali išvengti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai;

e) daugiau kaip vienos kategorijos, nurodytos 8, 9 arba 10 straipsnyje, šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių tvarkymo toje pačioje įmonėje ar gamykloje sąlygų:

i) jeigu tokie veiksmai atliekami atskirai;

▼B

ii) jeigu tokie veiksmai tam tikromis aplinkybėmis atliekami laikinai;

f) kryžminio užteršimo prevencijos sąlygų, kai šalutiniai gyvūniniai produktai saugomi, apdorojami arba perdirbami specialiai tam tikslui skirtoje įmonės arba gamyklos dalyje, nurodytoje 26 straipsnyje;

g) standartinių transformavimo parametrų biologinių dujų ir komposto įmonėms;

h) deginimo arba bendro deginimo mažų ir didelių pajėgumų įmonėse reikalavimų, kaip nurodyta 24 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose; ir

i) šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių deginimo kurui reikalavimų, nurodytų 24 straipsnio 1 dalies d punkte.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 skirsnis

Savikontrolė ir pavojaus veiksnių analizės bei svarbiųjų valdymo taškų sistema

28 straipsnis

Savikontrolė

Ūkio subjektai turi įdiegti, įgyvendinti ir išsaugoti savikontrolę savo įmonėje arba gamykloje, kad būtų stebima atitiktis šio reglamento reikalavimams. Jie užtikrina, kad jokie šalutiniai gyvūniniai produktai arba jų gaminiai, kurie, kaip įtariama arba nustatyta, neatitinka šio reglamento nuostatų, nebūtų išvežti iš įmonės arba gamyklos, nebent tai būtų daroma šalinimo tikslais.

29 straipsnis

Pavojaus veiksnių analizės ir svarbiųjų valdymo taškų sistema

1. Ūkio subjektai, užsiimantys viena iš toliau išvardytų veiklos rūšių, įdiegia, įgyvendina ir išsaugo nuolatinę rašytinę procedūrą arba procedūras, pagrįstą (-as) pavojaus veiksnių analizės ir svarbiųjų valdymo taškų sistemos (RASVT) principais:

a) šalutinių gyvūninių produktų perdirbimas;

b) šalutinių gyvūninių produktų transformavimas į biologines dujas ir kompostą;

c) daugiau kaip vienos kategorijos šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių tvarkymas ir sandėliavimas toje pačioje įmonėje ar gamykloje;

d) naminių gyvūnų ėdalo gamyba.

2. 1 dalyje nurodyti ūkio subjektai visų pirma:

a) nustato pavojaus veiksnius, kurių reikia išvengti, juos pašalinti ar sumažinti iki priimtino lygio;

▼B

b) nustato svarbiuosius valdymo taškus etape ar etapuose, kuriuose būtina kontrolė, norint užkirsti kelią pavojui, jį panaikinti arba sumažinti iki priimtino lygio;

c) svarbiuosiuose valdymo taškuose nustato kritines ribas, kurios atskirtų priimtinas ir nepriimtinas ribas, kad nustatytiems pavojams būtų užkirstas kelias, jie būtų pašalinti arba sumažinti;

d) nustato ir taiko veiksmingas svarbiųjų valdymo taškų stebėsenos procedūras;

e) nustato tinkamus veiksmus tais atvejais, kai stebėsena parodo, kad svarbiuosiuose valdymo taškuose viršytos kritinės ribos;

f) nustato tvarką, skirtą patikrinti, ar a–e punktuose išvardytos priemonės yra tinkamos ir veikia efektyviai. Tikrinimo procedūros vykdomos reguliariai;

g) nustato dokumentus ir apskaitą, atitinkančius pašarų įmonės pobūdį ir dydį, kurie parodytų, ar a–f punktuose išvardytos priemonės taikomos veiksmingai.

3. Kai daromi kokie nors produkto, proceso arba bet kurio gamybos, perdirbimo, sandėliavimo arba platinimo etapo pakeitimai, ūkio subjektai peržiūri savo procedūras ir padaro atitinkamus pakeitimus.

4. Priemonės, palengvinančios šio straipsnio įgyvendinimą, gali būti priimtos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

30 straipsnis

Nacionalinės gerosios patirties gairės

1. Kai būtina, kompetentingos institucijos skatina parengti, išplatinti ir savanoriškai naudoti nacionalines gerosios patirties gaires, visų pirma, taikyti 29 straipsnyje nurodytus RASVT principus. Ūkio subjektai gali tokias gaires naudoti savanoriškai.

2. Kompetentinga institucija įvertina nacionalines gaires siekdama užtikrinti, kad:

a) jos būtų parengtos konsultuojantis su šalių, kurių interesams jos gali turėtų didelės įtakos, atstovais ir išplatintos ūkio subjektams pagal sektorius; ir

b) jų turinys būtų praktiškai pritaikomas sektoriams, kuriems jos yra skirtos.

II SKYRIUS

Tiekimas rinkai

1 skirsnis

Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, skirti ūkiniams gyvūnams, išskyrus kailinius, šerti

31 straipsnis

Tiekimas rinkai

1. Ūkiniams gyvūnams, išskyrus kailinius, šerti skirti šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai gali būti tiekiami rinkai, jeigu:

▼B

a) jie yra 3 kategorijos medžiagos arba gauti iš šių medžiagų, išskyrus 10 straipsnio n, o ir p punktuose nurodytas medžiagas;

b) jie buvo surinkti arba perdirbti, prireikus, taikant sterilizaciją slėgiu arba kitomis sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis pagal 15 straipsnį priimtų priemonių ir visų priemonių, nustatytų pagal šio straipsnio 2 dalį; ir

c) jie gauti iš patvirtintų arba registruotų įmonių ar gamyklų pagal atitinkamam šalutiniam gyvūniniam produktui arba jo gaminiui taikomas nuostatas.

2. Šiam straipsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl visuomenės ir gyvūnų sveikatos reikalavimų, susijusių su 1 dalyje nurodytais šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių surinkimo, perdirbimo ir apdorojimo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 skirsnis

Organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos

32 straipsnis

Tiekimas rinkai ir naudojimas

1. Organinės trąšos ir dirvožemį gerinančios medžiagos gali būti tiekiamos rinkai ir naudojamos, jeigu:

a) jos yra gautos iš 2 ar 3 kategorijos medžiagų;

b) jos buvo pagamintos taikant sterilizaciją slėgiu arba kitomis sąlygomis, kuriomis galima išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis pagal 15 straipsnį nustatytų reikalavimų, ir taikant bet kokias priemones, nustatytas pagal šio straipsnio 3 dalį;

c) jos gautos iš patvirtintų ar registruotų įmonių arba gamyklų, jei taikoma; ir

d) mėsos ir kaulų miltai, gauti iš 2 kategorijos medžiagų, ir perdirbti gyvūniniai baltymai, skirti naudoti organinėms trąšoms ir dirvožemį gerinančioms medžiagoms, buvo maišomi su komponentu siekiant, kad po to tas mišinys nebūtų naudojamas gyvūnams šerti, bei pažymėti, jei toks reikalavimas yra nustatytas pagal 3 dalį priimtose priemonėse.

Be to, irimo likučiai, susidarę transformavimo į biologines dujas arba kompostą metu, gali būti tiekiami rinkai ir naudojami organinėms trąšoms arba dirvožemį gerinančioms medžiagoms.

Valstybės narės gali priimti ar palikti galioti nacionalines taisykles, kuriomis nustatomos papildomos sąlygos naudoti organines trąšas ir dirvožemį gerinančias medžiagas ar toks naudojimas ribojamas, jeigu tokios taisyklės yra pagrįstos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos motyvais.

▼B

2. Nukrypstant nuo 1 dalies d punkto, maišyti nereikalaujama, jei medžiagos dėl savo sudėties arba pakuotės negali būti naudojamos gyvūnams šerti.

3. Šiam straipsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) visuomenės ir gyvūnų sveikatos reikalavimų, susijusių su organinių trąšų ir dirvožemį gerinančių medžiagų gamyba ir naudojimu;

b) komponentų arba medžiagų organinėms trąšoms ar dirvožemį gerinančioms medžiagoms žymėti;

c) komponentų, maišytinų su organinėmis trąšomis ar dirvožemį gerinančiomis medžiagomis;

d) papildomų sąlygų, pavyzdžiui, žymėjimui naudojamų metodų, minimalių proporcijų, kurių reikia laikytis ruošiant mišinį, kad tokios trąšos ar dirvožemį gerinančios medžiagos nebūtų naudojamos gyvūnams šerti; ir

e) atvejų, kai medžiagoms dėl jų sudėties arba pakuotės gali būti netaikomas maišymo reikalavimas.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 skirsnis

Šalutinių gyvūninių produktų gaminiai, reglamentuojami tam tikrais kitais bendrijos teisės aktais

33 straipsnis

Tiekimas rinkai

Ūkio subjektai gali tiekti rinkai šiuos šalutinių gyvūninių produktų gaminius:

a) Direktyvos 76/768/EEB 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtus kosmetikos gaminius;

b) Direktyvos 90/385/EEB 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibrėžtus aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus;

c) Direktyvos 93/42/EEB 1 straipsnio 2 dalies a punkte apibrėžtus medicinos prietaisus;

d) Direktyvos 98/79/EB 1 straipsnio 2 dalies b punkte apibrėžtus *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisus;

e) Direktyvos 2001/82/EB 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtus veterinarinius vaistus;

f) Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtus vaistus.

▼B

34 straipsnis

Gamyba

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, skirti 1 straipsnio 33 straipsnyje nurodytiems šalutinių gyvūninių produktų gaminiams gaminti įmonėse arba gamyklose, importuojami, surenkami bei vežami ir gaminami pagal tame straipsnyje dalyje nurodytus Bendrijos teisės aktus.

Nepanaudota medžiaga iš tokių įmonių ar gamyklų naikinama pagal tuos teisės aktus.

2. Tačiau šis reglamentas taikomas, kai 33 straipsnyje nurodytuose Bendrijos teisės aktuose nėra numatytos sąlygos, kuriomis būtų kontroliuojamas galimas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikantis šio reglamento tikslų.

4 skirsnis

Kiti šalutiniai gyvūniniai produktai

35 straipsnis

Naminių gyvūnų ėdalo tiekimas rinkai

Ūkio subjektai gali tiekti rinkai naminių gyvūnų ėdalą, jeigu:

a) produktai gauti:

i) iš 3 kategorijos medžiagų, išskyrus 10 straipsnio n, o ir p punktuose nurodytas medžiagas;

ii) importuoto arba iš importuotų medžiagų pagaminto naminių gyvūnų ėdalo atveju, iš 8 straipsnio c punkte nurodytų 1 kategorijos medžiagų, kurioms taikomos pagal 40 straipsnio pirmos pastraipos a punktą nustatytos sąlygos; arba

iii) neapdoroto naminių gyvūnų ėdalo atveju, iš 10 straipsnio a punkte ir b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytos medžiagos; ir

b) jie užtikrina pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę taikydami saugų apdorojimą pagal 38 straipsnį, jei saugus gavimas pagal 37 straipsnį neužtikrina pakankamos kontrolės.

36 straipsnis

Kitų šalutinių gyvūninių produktų gaminių tiekimas rinkai

Ūkio subjektai gali tiekti rinkai šalutinių gyvūninių produktų gaminius, išskyrus 31, 32, 33 ir 35 straipsniuose nurodytus gaminius, jeigu:

a) šie gaminiai:

i) neskirti naudoti ūkiniams gyvūnams šerti arba tręšti dirvoms, kur ganomi tokie gyvūnai; arba

ii) skirti šerti kailiniams gyvūnams; ir

▼B

b) jie užtikrina pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolę:

i) juos saugiai gaunant pagal 37 straipsnį;

ii) juos saugiai apdorojant pagal 38 straipsnį, jei saugus gavimas neužtikrina pakankamos kontrolės; arba

iii) patikrinant, ar produktai naudojami tik saugia galutine paskirtimi pagal 39 straipsnį, jei saugus apdorojimas neužtikrina pakankamos kontrolės.

37 straipsnis

Saugus gavimas

1. Saugiam gavimui naudojama medžiaga:

a) kuri nekelia nepriimtino pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai;

b) kuri buvo surinkta ir vežama iš surinkimo punkto į įmonę arba gamyklą tokiomis sąlygomis, kuriomis išvengiama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai; arba

c) kuri buvo importuota į Bendriją ir gabenama iš pirmo įvežimo punkto į įmonę arba gamyklą tokiomis sąlygomis, kuriomis išvengiama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai.

2. Saugaus gavimo tikslu ūkio subjektai pateikia dokumentus dėl 1 dalies reikalavimų laikymosi, įskaitant, jei būtina, biologinio saugumo priemonių, kurių imtasi siekiant išvengti pradinės medžiagos keliamo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, saugos įrodymus.

Tokie dokumentai saugomi, kad juos būtų galima pateikti kompetentingai institucijai, jos prašymu.

1 dalies c punkte nurodytu atveju šias siuntas lydi sveikumo sertifikatas, atitinkantis pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą patvirtintą pavyzdį.

38 straipsnis

Saugus apdorojimas

Saugus apdorojimas yra naudojamos medžiagos gamybos procesas, kuris sumažina naudojamos medžiagos arba kitų gamybos procese gaunamų medžiagų keliamą pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai iki priimtino pavojaus lygio.

Turi būti užtikrinta, kad šalutinio gyvūninio produkto gaminys nebekeltų nepriimtino pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, visų pirma tiriant galutinį produktą.

▼B

39 straipsnis

Saugios galutinės paskirtys

Saugios galutinės paskirtys yra šalutinių gyvūninių produktų gaminių naudojimas:

a) sąlygomis, kuriomis nekeliamas nepriimtinas pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai; arba

b) kai gali kilti pavojus visuomenės ir gyvūnų sveikatai, specialiais tikslais, jeigu toks naudojimas yra grindžiamas Bendrijos teisės aktais nustatytais tikslais, visų pirma siekiant apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą.

40 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Šiam skirsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) importuoto arba iš importuotų medžiagų pagaminto naminių gyvūnų ėdalo, gauto iš 8 straipsnio c punkte nurodytų 1 kategorijos medžiagų tiekimo rinkai sąlygų;

b) medžiagos, kuri bus naudojama leidžiančiomis išvengti pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai sąlygomis, saugaus gavimo ir gabenimo sąlygos;

c) 37 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti dokumentai;

d) 38 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto gamybos proceso parametrai, visų pirma dėl fizinio ir cheminio naudojamos medžiagos apdorojimo taikymo;

e) galutiniam produktui taikytinų tyrimų reikalavimai; ir

f) šalutinių gyvūninių produktų gaminių, keliančių pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, saugaus naudojimo sąlygos.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

III SKYRIUS

Importas, tranzitas ir eksportas

41 straipsnis

Importas ir tranzitas

1. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai importuojami į Bendriją arba gabenami per ją tranzitu, laikantis:

a) atitinkamų šio reglamento reikalavimų ir jo įgyvendinimo priemonių dėl konkretaus šalutinio gyvūninio produkto ar tokio produkto gaminio, kurie yra ne mažiau griežti nei tokių šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybai ir prekybai jais Bendrijos viduje taikomi reikalavimai;

▼B

b) pripažintų sąlygų, kurios yra ne mažiau griežtos nei tokių šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybai ir prekybai jais taikomi Bendrijos teisės aktų reikalavimai; arba

c) 33, 35 ir 36 straipsniuose nurodytiems šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams ar medžiagai jiems gaminti taikomo specialaus režimo, nustatyto tuose straipsniuose, reikalavimų.

Pirmos pastraipos b punkte nurodytos priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, importuoti ir gabenti tranzitu:

a) nurodytą pavojingą medžiagą galima tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001;

b) šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, sumaišytus su ar užterštus bet kokiomis atliekomis, kurios pagal Sprendimą 2000/532/EB priskirtinos pavojingoms atliekoms, galima tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų;

c) 1 kategorijos medžiagas, 2 kategorijos medžiagas ir iš jų gautus produktus, kurie nėra skirti 33, 35 ir 36 straipsniuose nurodytų šalutinių gyvūninių produktų gaminių gamybai, galima tik, jeigu jų importo taisyklės buvo priimtos pagal 42 straipsnio 2 dalies a punktą;

d) šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, skirtus 17 straipsnio 1 dalyje nurodytiems tikslams, galima tik pagal nacionalines priemones, kuriomis užtikrinama pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai kontrolė, kol bus priimti 17 straipsnio 2 dalyje nurodyti suderinti reikalavimai.

3. Importuojant ir gabenant tranzitu 3 kategorijos medžiagas ir iš jų gautus produktus, nustatomi atitinkami 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyti reikalavimai.

Šiuose reikalavimuose galima nurodyti, kad prekių siuntos:

a) turi būti gautos iš trečiosios valstybės ar trečiosios valstybės dalies, įtrauktų į 4 dalyje nurodytą sąrašą;

b) turi būti gautos iš įmonių ar gamyklų, kilmės trečiosios valstybės kompetentingos institucijos patvirtintų ar įregistruotų ir tuo tikslu tos institucijos įrašytų į sąrašą; ir

c) įvežimo į Bendriją punkte, kur atliekami veterinariniai patikrinimai, turi turėti dokumentus, pavyzdžiui, prekybos dokumentą arba sveikumo sertifikatą ir, tam tikrais atvejais, deklaraciją, kurie turi atitikti pagal 42 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punktą nustatytą pavyzdį.

▼B

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Kol bus priimti antros pastraipos a ir c punktuose nurodyti reikalavimai, valstybės narės gali nustatyti šiuos reikalavimus nacionalinėse priemonėse.

4. Trečiųjų valstybių ar trečiųjų valstybių dalių, iš kurių šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai gali būti importuojami į Bendriją ar gabenami per ją tranzitu, sąrašai sudaromi pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, visų pirma atsižvelgiant į:

a) trečiosios valstybės teisės aktus;

b) kompetentingos institucijos struktūrą ir jos inspektavimo tarnybas trečiojoje valstybėje, tų tarnybų teises, jų vykdomą priežiūrą ir jų įgaliojimus veiksmingai stebėti teisės aktų taikymą;

c) galiojančias Bendrijai skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybos, tvarkymo, sandėliavimo ir išvežimo sveikumo sąlygas;

d) garantijas, kurias trečioji valstybė gali duoti dėl atitinkamų sveikumo sąlygų laikymosi;

e) prekybos produktu iš trečiosios šalies patirtį ir atliktų importo patikrinimų rezultatus;

f) bet kokių Bendrijos inspektavimų trečiojoje valstybėje rezultatus;

g) ūkinių gyvūnų, kitų naminių ir laukinių gyvūnų sveikatos būklę trečiojoje valstybėje, ypač atsižvelgiant į egzotines gyvūnų ligas ir į valstybėje esančią bendrą sveikatos padėtį, galinčią kelti pavojų Bendrijos žmonių ir gyvūnų sveikatai;

h) ar reguliariai ir kaip greitai trečioji valstybė pateikia informaciją apie jos teritorijoje esančias infekcines gyvūnų ligas, visų pirma ligas, išvardytas Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse ir Vandens gyvūnų sveikatos kodekse;

i) trečiojoje valstybėje galiojančius infekcinių gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės teisės aktus ir jų vykdymą, įskaitant importo iš kitų trečiųjų valstybių taisykles.

Galiojantys 3 dalies antros pastraipos b punkte nurodyti įmonių ir gamyklų sąrašai atnaujinami ir perduodami Komisijai ir valstybėms narėms bei paskelbiami visuomenei.

▼B

42 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Priemonės 41 straipsniui įgyvendinti, pagal kurias gali būti neleidžiama importuoti arba gabenti tranzitu tam tikrose įmonėse arba gamyklose pagamintų šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių siekiant apsaugoti visuomenės arba gyvūnų sveikatą, turi būti priimtos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

2. Kitos 41 straipsnio įgyvendinimo priemonės nustatomos dėl:

a) 1 ir 2 kategorijų medžiagų ir iš jų gautų produktų importo ir gabenimo tranzitu sąlygų;

b) su visuomenės ir gyvūnų sveikata susijusių apribojimų, taikytinų importuojamai 3 kategorijos medžiagai ar iš jos gautiems produktams, kurie gali būti nustatyti su nuoroda į trečiųjų valstybių ar trečiųjų valstybių dalių Bendrijos sąrašus, sudarytus pagal 41 straipsnio 4 dalį, ar kitais visuomenės ar gyvūnų sveikatos tikslais;

c) šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių gamybos trečiųjų valstybių įmonėse ar gamyklose sąlygų; šios sąlygos gali apimti atitinkamos kompetentingos institucijos atliekamų tokių įmonių ar gamyklų tikrinimų susitarimus, jose gali būti numatytas tam tikrų tipų įmonių ar gamyklų, tvarkančių šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, atleidimas nuo 41 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b punkte nurodytų patvirtinimo ar registracijos; ir

d) sveikumo sertifikatų, prekybos dokumentų ir deklaracijų, kurie turi lydėti prekių siuntas ir kuriuose apibrėžiamos sąlygos, kurias įvykdžius galima teigti, kad atitinkami šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai buvo surinkti ar pagaminti laikantis šio reglamento reikalavimų, pavyzdžiai.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

43 straipsnis

Eksportas

1. Draudžiama eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, skirtus deginti ir išvežti į sąvartynus.

2. Draudžiama eksportuoti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius į trečiąsias valstybes, kurios nėra EBPO narės, skirtus naudoti biologinių dujų ar komposto įmonėse.

3. 1 ir 2 kategorijų medžiagos bei iš jų gauti produktai gali būti eksportuojami tik kitais nei nurodytieji 1 ir 2 dalyse tikslais, jeigu nustatytos jų eksporto taisyklės.

▼B

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4. Reglamento (EB) Nr. 178/2002 12 straipsnio nuostatos dėl iš Bendrijos eksportuojamų maisto ir pašarų taikomos *mutatis mutandis* 3 kategorijos medžiagų ar iš jų gautų produktų eksportui, laikantis šio reglamento.

5. Nukrypstant nuo 3 ir 4 dalių, eksportuoti:

a) nurodytą pavojingą medžiagą galima tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001;

b) šalutinius gyvūninius produktus ar jų gaminius, sumaišytus su ar užterštus bet kokiomis atliekomis, kurios pagal Sprendimą 2000/532/EB priskirtos pavojingoms atliekoms, galima tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

OFICIALŪS TIKRINIMAI IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Oficialūs tikrinimai

44 straipsnis

Tvirtinimo procedūra

1. Kompetentinga institucija patvirtina įmones arba gamyklas tik tuo atveju, kai, prieš joms pradedant bet kokią veiklą, atlikus patikrinimą vietoje nustatoma, kad jos laikosi atitinkamų pagal 27 straipsnį nustatytų reikalavimų.

2. Kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį patvirtinimą, jei atlikus patikrinimą vietoje nustatoma, kad įmonė arba gamykla atitinka visus su infrastruktūra ir įranga susijusius reikalavimus, kad būtų užtikrintas veiklos procedūrų taikymas laikantis šio reglamento nuostatų. Ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tada, kai trijų mėnesių nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo laikotarpiu atliekant kitą patikrinimą vietoje paaiškėja, kad įmonė arba gamykla atitinka visus kitus 1 dalyje nurodytus reikalavimus. Jei įmonė arba gamykla padarė akivaizdžią pažangą, tačiau vis dar neatitinka visų šių reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti sąlyginio patvirtinimo galiojimą. Tačiau sąlyginis patvirtinimas negali viršyti bendro šešių mėnesio termino.

3. Ūkio subjektai turi užtikrinti, kad įmonės arba gamyklos veikla būtų nutraukta, jeigu kompetentinga institucija panaikina suteiktą patvirtinimą, nepratęsia sąlyginio patvirtinimo galiojimo arba nesuteikia galutinio patvirtinimo.

45 straipsnis

Oficialūs tikrinimai

1. Nedarant poveikio 5 straipsnio taikymui, kompetentinga institucija reguliariai vykdo šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, kuriems taikomas šis reglamentas, tvarkymo oficialius patikrinimus ir priežiūrą.

▼B

2. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 41 ir 42 straipsniai taikomi *mutatis mutandis* oficialiems patikrinimams, kurie atliekami siekiant patikrinti, ar laikomasi šio reglamento nuostatų.

3. Atlikdama oficialius patikrinimus kompetentinga institucija gali atsižvelgti į gerosios patirties gairių taikymą.

4. Gali būti nustatytos išsamios šio straipsnio įgyvendinimo priemonės, įskaitant taisykles dėl standartinių mikrobiologinių tyrimų metodų nustatymo.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

46 straipsnis

Veiklos sustabdymas, panaikinimas ir draudimas

1. Jei kompetentingai institucijai atliekant oficialius patikrinimus ir priežiūrą nustatoma, kad nesilaikoma vieno ar daugiau šio reglamento reikalavimų, kompetentinga institucija imasi atitinkamų veiksmų.

Kompetentinga institucija visų pirma, atitinkamai atsižvelgdama į nustatytų trūkumų pobūdį ir dydį bei į galimą pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai:

a) sustabdo pagal šį reglamentą patvirtintų įmonių ar gamyklų patvirtinimo galiojimą, jeigu:

   i) nebesilaikoma įmonės ar gamyklos patvirtinimo ar veiklos sąlygų;

   ii) galima tikėtis, kad ūkio subjektas pašalins trūkumus per pagrįstą laikotarpį; ir

   iii) dėl galimo pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai nebereikia imtis b punkte nurodytų veiksmų;

b) panaikina pagal šį reglamentą patvirtintų įmonių ar gamyklos patvirtinimo galiojimą, jeigu:

   i) nebesilaikoma įmonės ar gamyklos patvirtinimo ar veiklos sąlygų; ir

   ii) negalima tikėtis, kad ūkio subjektas pašalins trūkumus per pagrįstą laikotarpį:

      — dėl su įmonės arba gamyklos infrastruktūra susijusių priežasčių,

      — dėl su ūkio subjekto ar jo vadovaujamų darbuotojų asmeniniais gebėjimais susijusių priežasčių, arba

      — dėl rimto pavojaus visuomenės ir gyvūnų sveikatai būtinų didelių įmonės ar gamyklos veiklos pertvarkymų, kuriuos atlikęs ūkio subjektas gali kreiptis dėl pakartotinio patvirtinimo;

▼B

c) nustato įmonėms ar gamykloms konkrečias sąlygas esamiems trūkumams pašalinti.

2. Kompetentinga institucija, atitinkamai atsižvelgdama į nustatytų trūkumų pobūdį ir dydį ir į galimą pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai, laikinai ar visam laikui uždraudžia 23 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir 24 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkio subjektams vykdyti veiklą pagal šį reglamentą, gavusi informacijos, kad:

a) nesilaikoma Bendrijos teisės aktų reikalavimų; ir

b) dėl tokios veiklos gali kilti pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

47 straipsnis

Sąrašai

1. Kiekviena valstybė narė sudaro jos teritorijoje esančių įmonių, gamyklų ir ūkio subjektų, kurie buvo patvirtinti ar registruoti pagal šį reglamentą, sąrašą.

Ji suteikia kiekvienai patvirtintai ar registruotai įmonei, gamyklai arba ūkio subjektui oficialų numerį, pagal kurį įmonė, gamykla arba ūkio subjektas identifikuojami atsižvelgiant į jų veiklos pobūdį.

Valstybė narė nurodo, prireikus, oficialų numerį, kuris buvo suteiktas įmonei, gamyklai ar ūkio subjektui pagal kitus Bendrijos teisės aktus.

Valstybės narės patvirtintų ar registruotų įmonių, gamyklų ir ūkio subjektų sąrašus pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės turi nuolat atnaujinti patvirtintų ar registruotų įmonių, gamyklų ir ūkio subjektų sąrašus ir sudaryti galimybę su jais susipažinti kitoms valstybėms narėms ir visuomenei.

2. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti nustatytos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, visų pirma dėl:

a) 1 dalyje nurodytų sąrašų formos; ir

b) 1 dalyje nurodytų sąrašų sudarymo procedūros.

48 straipsnis

Siuntimo į kitas valstybes nares kontrolė

1. Kai ūkio subjektas planuoja išsiųsti 1 kategorijos medžiagas, 2 kategorijos medžiagas ir iš 1 bei 2 kategorijos medžiagų gautus mėsos ir kaulų miltus ar gyvūninius riebalus į kitą valstybę narę, jis apie tai turi pranešti kilmės valstybės narės ir paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

▼B

Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija, gavusi ūkio subjekto paraišką, per nustatytą laikotarpį nusprendžia:

a) atsisakyti priimti prekių siuntą;

b) priimti prekių siuntą besąlygiškai; arba

c) priimti prekių siuntą, jei laikomasi šių sąlygų:

i) šalutinių gyvūninių produktų gaminiai turi būti apdoroti taikant sterilizaciją slėgiu, jei to nebuvo padaryta anksčiau; arba

ii) šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai turi atitikti visas prekių siuntos išsiuntimo sąlygas, kurios yra grindžiamos visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos motyvais, siekiant užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai būtų tvarkomi pagal šį reglamentą.

2. 1 dalyje nurodytų ūkio subjektų paraiškų forma gali būti patvirtinta pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

3. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija informuoja paskirties valstybės narės kompetentingą instituciją Traces sistemos priemonėmis, laikydamasi Sprendimo 2004/292/EB, apie kiekvienos prekių siuntos išsiuntimą į paskirties valstybę narę dėl:

a) 1 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių;

b) iš 3 kategorijos medžiagos gautų perdirbtų gyvūninių baltymų.

Gavusi informaciją apie išsiuntimą paskirties valstybės narės kompetentinga institucija informuoja kilmės valstybės narės kompetentingą instituciją apie kiekvienos prekių siuntos gavimą Traces sistemos priemonėmis.

4. 1 dalyje nurodytos 1 ir 2 kategorijų medžiagos, mėsos ir kaulų miltai bei gyvūniniai riebalai gabenami tiesiogiai į paskirties įmonę ar gamyklą, kuri turi būti įregistruota arba patvirtinta pagal 23, 24 ir 44 straipsnius, arba, jeigu tai mėšlas, – į paskirties ūkį.

5. Kai šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai siunčiami į kitas valstybes nares per trečiosios valstybės teritoriją, jie siunčiami kilmės valstybėje narėje užplombuotomis prekių siuntomis prie jų pridedant sveikumo sertifikatą.

Užplombuotos prekių siuntos turi vėl patekti į Bendriją tik per pasienio kontrolės postą, laikantis Direktyvos 89/662/EEB 6 straipsnio.

6. Nukrypstant nuo 1–5 dalių, šiose dalyse nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai ar jų gaminiai, kurie buvo sumaišyti su ar užteršti bet kuriomis atliekomis, kurios laikomos pavojingomis atliekomis pagal Direktyvą 2000/532/EB, siunčiami į kitas valstybes nares tik laikantis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimų.

▼B

7. Šiam straipsniui įgyvendinti gali būti nustatytos priemonės dėl:

a) konkretaus termino, per kurį kompetentinga institucija turi priimti sprendimą, kaip tai nurodyta 1 dalyje;

b) papildomų 4 dalyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ar jų gaminių išsiuntimo sąlygų;

c) sveikumo sertifikatų, kurie turi būti pridedami prie pagal 5 dalį siunčiamų prekių siuntų, pavyzdžių; ir

d) sąlygų, kuriomis šalutinius gyvūninius produktus arba jų gaminius, skirtus naudoti parodose, meninei veiklai, diagnostikos, švietimo arba mokslinių tyrimų tikslais, galima siųsti į kitas valstybes nares, nukrypstant nuo šio straipsnio 1–5 dalių.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

8. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonėse gali būti nurodytos sąlygos, pagal kurias kompetentingos institucijos, nukrypdamos nuo 1–4 dalių, gali leisti:

a) siųsti mėšlą, vežamą tarp dviejų tame pačiame ūkyje esančių punktų ar tarp kaimyninių valstybių narių pasienio regionuose esančių ūkių;

b) siųsti kitus šalutinius gyvūninius produktus, vežamus tarp kaimyninių valstybių narių pasienio regionuose esančių įmonių arba gamyklų; ir

c) vežti nugaišusius naminių gyvūnų deginti į įmonę arba gamyklą, esančią kaimyninės valstybės narės pasienio regione.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti priimtos laikantis 52 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

49 straipsnis

Bendrijos kontrolė valstybėse narėse

1. Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, gali atlikti patikrinimus vietoje, kiek tai yra būtina, siekiant kad šis reglamentas būtų taikomas vienodai.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekami patikrinimai, turi suteikti ekspertams visą jų pareigoms atlikti reikalingą pagalbą.

Komisija praneša kompetentingai institucijai apie patikrinimų rezultatus.

▼B

2. Šio straipsnio įgyvendinimo priemonės gali būti priimamos pagal 52 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, visų pirma dėl bendradarbiavimo su nacionalinėmis valdžios institucijomis procedūros.

50 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 882/2004 taikymas tam tikrų patikrinimų tikslais

1. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 46 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* Bendrijos patikrinimams trečiosiose valstybėse, atliekamiems tikrinant, ar laikomasi šio reglamento reikalavimų.

2. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 50 straipsnio 1 dalies a punktas taikomas *mutatis mutandis* dėl šio reglamento 41 straipsnio 3 dalies reikalavimų įgyvendinimo etapais.

3. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 52 straipsnis taikomas *mutatis mutandis* trečiosios valstybės patikrinimams valstybėse narėse, susijusiems su veikla pagal šį reglamentą.

II SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

51 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

Valstybės narės pateikia Komisijai nacionalinės teisės nuostatų, kurias jos priėmė pagal savo kompetencijos sritis, tiesiogiai susijusias su tinkamu šio reglamento įgyvendinimu, tekstus.

52 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

5. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys, 5 dalies b punktas ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 3 dalies c punkte, 4 dalies b punkte ir 4 dalies e punkte nustatyti laikotarpiai yra atitinkamai du mėnesiai, vienas mėnuo ir du mėnesiai.

6. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2, 4 ir 6 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

53 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti jų įgyvendinimą. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip 2011 m. birželio 4 d. praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius su jomis susijusius pakeitimus.

54 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 panaikinamas nuo 2011 m. kovo 4 d.

Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

55 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonė

Įmonės, gamyklos ir naudotojai, patvirtinti arba registruoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 iki 2011 m. kovo 4 d. laikomi patvirtintais arba įregistruotais kaip reikalaujama pagal šį reglamentą.

56 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 m. kovo 4 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 ir 2 straipsniai
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
3 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
4 straipsnio 1 dalis	8 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	12, 15 ir 16 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio h, i ir j punktai
4 straipsnio 4 dalis	41 straipsnio 2 dalies c punktas, 43 straipsnio 3 dalis ir 5 dalies a punktas
5 straipsnio 1 dalis	9 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis	13, 15 ir 16 straipsniai
5 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio h, i ir j punktai
5 straipsnio 4 dalis	41 straipsnio 2 dalies c punktas ir 43 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 1 dalis	10 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	14, 15 ir 16 straipsniai;
6 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio h, i ir j punktai
7 straipsnis	21 straipsnis
8 straipsnis	48 straipsnis
9 straipsnis	22 straipsnis
10–15, 17 ir 18 straipsniai	23, 24, 27 ir 44 straipsniai
16 straipsnis	6 straipsnis
19 straipsnis	31 straipsnis
20 straipsnio 1 dalis	35 ir 36 straipsniai
20 straipsnio 2 dalis	32 straipsnis
20 straipsnio 3 dalis	36 straipsnis
21 straipsnis	—
22 straipsnis	11 straipsnis
23 straipsnis	17 ir 18 straipsniai
24 straipsnis	19 straipsnis
25 straipsnis	28 ir 29 straipsniai
26 straipsnis	45, 46 ir 47 straipsniai
27 straipsnis	49 straipsnis
28 straipsnis	35 straipsnio a punkto ii papunktis ir 41 straipsnio 1 dalis
29 straipsnis	41 ir 42 straipsniai
30 straipsnis	41 straipsnio 1 dalies b punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002	Šis reglamentas
31 straipsnis	50 straipsnio 1 dalis
32 straipsnis	—
33 straipsnis	52 straipsnis
34 straipsnis	—
35 straipsnis	15 straipsnio 2 dalis ir 51 straipsnis
36 straipsnis	—
37 straipsnis	54 straipsnis
38 straipsnis	56 straipsnis